

श्रीमूकपञ्चशतीसारम्

ஸ்ரீ மூகபஞ்சஸ்திஸாரம்

MŪKAPAÑCAŚATI

Selected Verses as cited by Sri Paramacharya

(In Tamil & English)

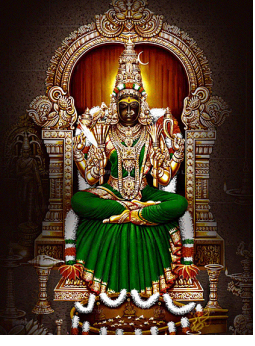
மீ. ராஜகோபாலன்

rajag@gmail.com
www.meenalaya.org

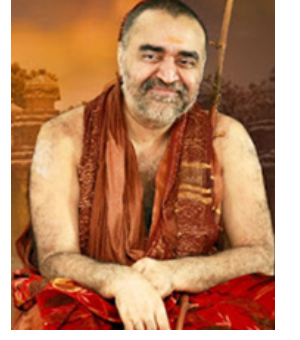
முகபஞ்சஸ்திஸாரம்

முழுமுதற் கடவுளின் அருளில் முகபஞ்ச சதியருட் சாரம்
பழுதற அமுதெனும் தமிழில் பாடிட விழையுமென் பாரம்
விழுதென அருளுரை பதித்து வேரெனத் தாங்கிநல் ஞானம்
தொழுதிடத் தருமருட் குருவே! தூயவி நாயக வருவே! திருவே!

श्रीमूकपञ्चशतीसारम्

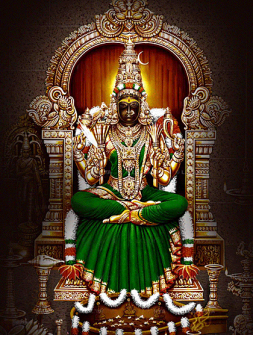

குருவடிகள் போற்றி

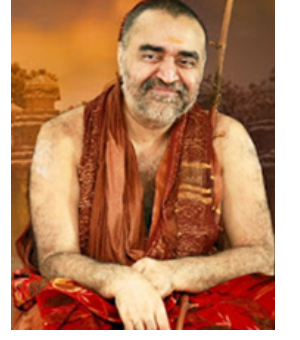
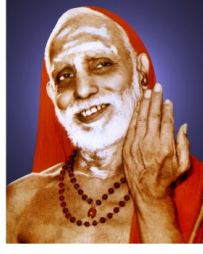
குருவருள் இருந்தாற் போதும் குருடனும் காணக் கூடும்
திருவருள் விருந்தாய்க் கூடும் திருநிறை வாகப் பாடும்
பெருநிலை ஊமைக் காகும்! பிறழிலா தாகச் சேரும்!
அருள்விளை வாகும்! ஞானம் அனுபவ மாகிப் போகும்!

குருவடி வாகும் காஞ்சிக் கோமறை ஞானச் சீலன்
அருகிருந் தாள வேண்டும்! அடிமலர் காண வேண்டும்!
திருவடி யால்நற் போதம் திரளுறக் கூட வேண்டும்
தருவடி வாகுமுந்தன் தாளெனக் கான வேதம்!

ஓம் குருப்யோ நம:

श्रीमूकपञ्चशतीसारम्

பணிவுரை

உ

“மஹாபெரியவா” என உலகெங்கும் துதிக்கப்படும் ஸ்ரீ ஸ்ரீ காஞ்சி பரமாச்சாரியார் அவர்கள், பரப்பிரம்மத்தின் வடிவமாக விளங்கும் பராசக்தியைச் சிறப்பாகப் பாடித் துதித்தவர்களில், பகவான் சங்கராச்சாரியாருக்கு அடுத்தபடியாக போற்றப்பட வேண்டியவராக ‘மூகபஞ்சஸதி’ எனும் ஒப்பற்ற நூலை எழுதிய ‘மூக கவி’ என்பவரைத்தான் பெருமையுறக் குறிப்பிடுகின்றார். ஊமையாக இருந்த மூகர், அன்னையின் அருளால், ஐந்து பாகங்களாக, ஒவ்வொரு பாகத்திலும் நூறு பாடல்கள் என பாடிய ஐநூறு பாடல்களே ‘மூக பஞ்சஸதி’ எனப்படுகிறது.

நமது பரமாச்சாரியார் அவர்கள், “மூகபஞ்சஸதிலாரம்” எனக் கொள்ளத்தக்க வகையில், குறிப்பிட்ட சிலபாடல்களை அற்புதமாக விளக்கி, நாமெல்லாம் இந்த நந்நூலைத் தேடிப் பயிலும் உற்சாகத்தைக் கொடுத்துள்ளார்கள்.

அவர்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்ட 31 பாடல்களைத் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் சுருக்கமான சொற்பொருளும், கருத்துரையும் கொண்டு, அத்துடன் தமிழ்க் கவிதையாகவும் இச்சிறு நூலில் கொடுக்க முடிந்த நல்வாய்ப்புக்கு இறையருளும், குருவருளுமே துணை.

சூரியனுக்குக் காட்டும் சிறு கற்பூரதீபம் போலத்தான், மூகரின் ஒப்பற்ற கவித்துவத்துக்கு முன்னால், எளியனான என் போன்றோர் காட்டும் பணிவு.

படிப்போருக்குப் பயனும் நலனும் கிடைக்க வேண்டும் என இறையருளை விழைந்து, நமது பரமாச்சாரியார் அவர்களின் பாத கமலங்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

மீ. ராஜகோபாலன்
31 டிசம்பர் 2021

श्रीमूकपञ्चशतीसारम्

(01: Śrī Mūkapañcaśatī - Stutiśatakam Verse 11)

राकाचन्द्रसमानकान्तिवदना नाकाधिराजस्तुता
मूकानामपि कुर्वती सुरधुनीनीकाशवाग्वैभवम् ।
श्रीकाञ्चीनगरीविहाररसिका शोकापहन्त्री सताम्
एका पुण्यपरम्परा पशुपतेराकारिणी राजते ॥ ११ ॥

ராகாசந்த்ர ஸமாந காந்திவதநா நாகாதி₄ராஜ ஸ்துதா
மூகா நாமபி குர்வதீ ஸுரது₄நீ நீகாஸ வாக்₃வைப₄வம் ।
ஸ்ரீ காஞ்சீநக₃ரீ விஹாரரஸிகா ஸோகாபஹந்த்ரீ ஸதாம்
ஏகா புண்ய பரம்பரா பஸுபதே: ஆகாரிணீ ராஜதே ॥ 11 ॥

பூரண நிலவைப் போல் மின்னும் அழகிய முகத்தினைக் கொண்டவளும் (ராகாசந்த்ர ஸமாந காந்திவதநா), வானுலகை ஆளும் இந்திரனால் துதிக்கப்படுபவளும் (நாகாதி₄ராஜ ஸ்துதா), ஊமைகளுக்கும் கூட (மூகாநாமபி), கங்கை வெள்ளத்திற்கு (ஸுரது₄நீ) ஒப்பான (நீகாஸ) நற்கவிமொழியும் திறனை (வாக்₃வைப₄வம்) விளையச் செய்பவளும் (குர்வதீ), காஞ்சி நகரில் ஒளியுடன் இருப்பவளும் (ஸ்ரீ காஞ்சீநக₃ரீ), திருவிளையாடல்களை இரசிப்பவளும் (விஹாரரஸிகா), நல்லோர்களின் (ஸதாம்) துயரை அறுப்பவளும் (ஸோகாபஹந்த்ரீ), பரசிவனின் (பஸுபதே:-) பெரும் தவப்பயனாக (புண்ய பரம்பரா), நலம் வளர்க்கும் ஒன்றேயான வடிவாக (ஏகா ஆகாரிணீ) விளங்கும் (ராஜதே) அன்னை காஞ்சி காமாக்ஷி!

rākācandra samāna kāntivadanā nākādhirāja stutā
mūkā nāmapi kurvatī suradhunī nīkāśavāg vaibhavam |
śrīkāñcīnagarī vihārarasikā śokāpahantrī satām
ekā puṇyaparamparā paśupaterākāriṇī rājate || 11 ||

Sri Kamakshi, with the face shining like the full-moon (rākācandra samāna kāntivadanā), adored by the Devas and celestial beings (nākādhirāja stutā), Whose compassion makes even the dumb (mūkā nāmapi) to spring the explosion of great poetry (vaibhavam) as the mighty Ganges (uradhunī nīkāśa), Who is gloriously reigning (kurvatī) in the city of Kanchi (śrīkāñcīnagarī), indulging in Her divine play (vihārarasikā) and being the succour to the virtuous (śokāpahantrī satām), Who is the fruition (ākāriṇī rājate) of the supreme penance (puṇyaparamparā) of the One and Only (ekā) Lord Siva (paśupati:) is Mother Sri Kanchi Kamakshi - May we seek Her grace!

பூரணச் சுடர்மதி முகத்தாள்! புகலுறும் சுரர்துதி விதிப்பாள்!
ஊமையுள் சுரநதி கங்கை ஊற்றெனக் கவிநிதி பதிப்பாள்!
சீர்வளர் காஞ்சியில் இனிப்பாள்! செகவிளை யாடலில் களிப்பாள்!
தீதறுப் பாள்! சிவத் தவத்தால் திருவளர்ப் பாளருட் பேறே!

(02: Śrī Mūkapañcaśatī - Stutiśatakam Verse 12)

जाता शीतलशैलतः सुकृतिनां दृश्या परं देहिनां
लोकानां क्षणमात्रसंस्मरणतः सन्तापविच्छेदिनी ।
आश्चर्यं बहु खेलनं वितनुते नैश्वल्यमाविभ्रती
कम्पायास्तटसीम्नि कापि तटिनी कारुण्यपाथोमयी ॥ १२ ॥

ஜாதா ஸீதலஸைலத: ஸுக்ருதிநாம் த்ருஸ்யா பரம் தேஹிநாம்
லோகாநாம் க்ஷணமாத்ர ஸம்ஸ்மரணத: ஸந்தாப விச்சேதி₃நீ ।
ஆஸ்சர்யம் பஹு கேலநம் விதநுதே நைஸ்சல்யம் ஆபி₃ப₄ரதீ
கம்பாயாஸ்தடஸீம்நி காபி தடிநீ காருண்ய பாதோ₂மயீ ॥ 12 ॥

பனிமலையிலிருந்து (ஸீதலஸைலத:) தோன்றியதும் (ஜாதா), புண்ணியம் செய்த (ஸுக்ருதிநாம்) மனிதர்களுக்கு மட்டும் (பரம் தேஹிநாம்) புலப்படுவதும் (த்ருஸ்யா), ஒரு நொடிப் பொழுதும் உள்ளம் முனிந்து துதித்தாலே (க்ஷணமாத்ர ஸம்ஸ்மரணத:), உலகத்தோருக்கு (லோகாநா) துயரம் நீங்கும்படிச் செய்வதுமான (ஸந்தாப விச்சேதி₃நீ) காமாக்கி எனும் ஒரு (காபி), நதியானது (தடிநீ) அருள் வெள்ளத்தினால் நிறைந்து (காருண்ய பாதோ₂மயீ), அசைவற்ற தன்மையை (நைஸ்சல்யமா), அடைந்து (பி₃ப₄ரதீ), கம்பா நதிக்கரையில் (கம்பாயாஸ்தடஸீம்நி) வியப்பளிப்பதான (ஆஸ்சர்யம்) பல அற்புதங்களைப் (பஹு கேலநம்) புரிகிறது (விதநுதே).

jātā śītalāśailataḥ sukṛtināṃ dṛśyā paraṃ dehināṃ
lokānāṃ kṣaṇamātrasaṃsmaṇataḥ santāpavicchedinī |
āścaryaṃ bahu khelanaṃ vitanute naiścalyamābibhratī
kampāyāstaṭasīmni kāpi taṭinī kārūṇyapāthomayī ||12 ||

Sri Kamakshi - Who is born to the cool mountain (jātā śītalāśailataḥ), Who is seen only by the virtuous seekers (sukṛtināṃ dṛśyā paraṃ dehināṃ), cuts asunder the grief (santāpavicchedinī) of those who meditate on Her sincerely even for a second (lokānāṃ kṣaṇamātra saṃsmaṇataḥ). It is a wonder (āścaryaṃ) that one river (kāpi taṭinī) which is flooded with grace (kārūṇyapāthomayī) yet remains still (naiścalyamābibhratī) while performing (vitanute) many divine-play (bahu khelanaṃ), reigning at the banks of Kampa river!

பனிமலை பிறந்திதம் தவழ்ந்து பழியிலர் அறவிழி புலர்ந்து
முனியொரு கணமுனைந் தவர்க்கும் முழுநிறை தருந்துய ரழிந்து
கனிவருள் நிதி அலை வெள்ளம் கம்பா நதிநிலை கொள்ளும்
இனிதருள் அன்னை காமாக்கி! என்னரும் பேறிது விந்தை! (2)

(03: Śrī Mūkapañcaśatī - Stutiśatakam Verse 90)

परामृतझरीप्लुता जयति नित्यमन्तश्चरी
भुवामपि बहिश्चरी परमसंविदेकात्मिका ।
महद्भिरपरोक्षिता सततमेव काञ्चीपुरे
ममान्वहमहंमतिर्मनसि भातु माहेश्वरी ॥ ९० ॥

பராம்ருத ஜ்ஹீப்லுதா ஜயதி நித்யம் அந்தஸ்சரீ
புவாமபி பஹிஸ்சரீ பரமஸம்விதே₃ காத்மிகா ।
மஹத்₃பி₄ரபரோக்ஷிதா ஸததமேவ காஞ்சீபுரே
மமாந்வஹ மஹம்மதிர்மனஸி பா₄து மாஹேஸ்வரீ ॥ 90 ॥

உயர்வான அம்ருத வெள்ளத்தில் நனைந்தவளும் (பராம்ருத ஜ்ஹீப்லுதா), எப்பொழுதும் (நித்யம்) உயிர்களின் உள்ளத்துள் இருப்பவளும் (அந்தஸ்சரீ), உயிர்களுக்கு வெளியிலும் இருப்பவளும் (புவாமபிபஹிஸ்சரீ), உன்னதமான ஞான நிலையில் உள்ளவளும் (பரம ஸம்விதே₃காத்மிகா), காஞ்சி மாநகரில் (காஞ்சீபுரே) பெரியோர்களால் (மஹத்₃பி₄:) தினமும் (அந்வஹம்) வணங்கப்படுபவளும் (அபரோக்ஷிதா), மஹேஸ்வரரின் (மாஹேஸ்வரீ) வேறுபாடற்ற அருளாக விளங்கும் அன்னை காமாக்ஷி (அஹம்மதி:), என்னுடைய (மம) மனதில் (மநஸி) எப்பொழுதும் (ஸத்தம் ஏவ) நிலைபெற்றுள்ளாள் (ஜயதி).

parāmṛtajharīplutā jayati nityamantaścarī
bhuvāmapī bahiścarī paramasaṁvidekātmikā |
mahadbhiraparokṣitā satatameva kāñcīpure
mamānvaha mahammatirmanasi bhātu māheśvarī || 90 ||

Sri Kamakshi, soaked in the flood of elixir (parāmṛtajharīplutā), forever (nityam) indwelling within all beings (antaścarī) and also pervading externally as objects of experiences (bhuvāmapī bahiścarī), Who is forever in the supreme state of consciousness (paramasaṁvidekātmikā), Who is worshipped (aparokṣitā) daily (anvaha) in the city of Kanchi (kāñcīpure) by the virtuous seekers (mahadbhi), Who is the none other than Maheshwara (ahammati), is forever (satatameva), shines (bhātu jayati) in my (mama:) mind (manasi)!

உயர்வமிழ் தெனுந்திரள் நனைவாள் உயிர்களின் உள்ளிருந் தொளிர்வாள்
உடல்வெளிப் புறமெனப் புனைவாள் உயர்மதி ஒளியென மிளிர்வாள்
தயவருட் காஞ்சியில் முகிழ்வாள் தவசியர் தினம்துதி மகிழ்வாள்
மயலறு மாசிவ மணியாளென் மனதினில் நிலைந்தருள் வாளே! (3)

(04: Śrī Mūkapañcaśatī - Stutiśatakam Verse 96)

चराचरजगन्मयीं सकलहृन्मयीं चिन्मयीं
गुणत्रयमयीं जगत्त्रयमयीं त्रिधामामयीम् ।
परापरमयीं सदा दशदिशां निशाहर्मयीं
परां सततसन्मयीं परमचिन्मयीं शीलये ॥ ९७ ॥

சராசர ஜகந்மயீம் ஸகலஹ்ருந்மயீம் சிந்மயீம்
குணத்ரயமயீம் ஜகத்த்ரயமயீம் த்ரிதா₄மாமயீம் ।
பராபரமயீம் ஸதா₃ த₃ஸதி₃ஸாம் நிஸாஹர்மயீம்
பராம் ஸததஸந்மயீம் மநஸி காமகோடீம் ப₄ஜே ॥ 96 ॥

அசைவதும் அசைவற்றதுமான உடல்களிலான உலக வடிவானவளும் (சராசர ஜகந்மயீம்), எல்லா உயிர்களின் தினவாகிய இதயத் துடிப்பாகவும் (ஸகலஹ்ருந்மயீம்), அறிவின் உணர்வு நிலையாகவும் இருப்பவளும் (சிந்மயீம்), ஸத்வ, ரஜஸ், தமஸ் எனும் முக்குண வடிவமானவளும் (குணத்ரயமயீம்), விழிப்பு, கனவு, துயில் எனும் முவ்வுனுபவ உலகங்களாக விளங்குபவளும் (ஜகத்த்ரயமயீம்), சூரியன், சந்திரன், அக்கினி எனும் முவ்வியலாய் இருப்பவளும் (த்ரிதா₄மாமயீம்), பரம், அபரம் எனும் இரண்டு சக்தி வடிவானவளும் (பராபரமயீம்), பத்துத் திசைகளிலும் நிறைந்த வெளியானவளும் (த₃ஸதி₃ஸாம்), இரவு பகல் எனக் காலமாக இருப்பவளும் (நிஸாஹர்மயீம்), மிக உயர்வான (பராம்) எப்பொழுதும் விளங்கும் ஞான வடிவாக விளங்கும் (ஸததஸந்மயீம்), அன்னை காமகூதியை (காமகோடீம்) மனதில் (மநஸி) எப்போதும் (ஸதா₃) துதிக்கிறேன் (ப₄ஜே).

carācara jaganmayīm sakalahṛnmayīm cinmayīm
guṇatrayamayīm jagatrayamayīm tridhāmāmayīm |
parāparamayīm sadā daśadiśāṃ niśāharmayīm
parāṃ satatasanmayīm manasi kāmakoṭīm bhaje || 96 ||

Sri Kamakshi (*kāmakoṭīm*) - Who pervades the world of moving and non-moving beings (*carācara jaganmayīm*) and indwells in the hearts of all (*sakalahṛnmayīm*), Who is the divine consciousness (*cinmayīm*), the triad of natural tendencies - satva, raja and tamas (*guṇatrayamayīm*), who gives the three worlds of experiences - waken, dream and deep-sleep (*jagatrayamayīm*), Who is the triad of Principles - Sun, Moon and Heat (*tridhāmāmayīm*), the Power of Para and Apra (*parāparamayīm*), pervading space in all ten directions (*daśadiśāṃ*) as day and night (*niśāharmayīm*), and who is supreme (*parāṃ*), eternal consciousness (*satatasanmayīm*) - I pray (*bhaje*) in mind (*manasi*) forever (*sadā*)!

அசையு மசையா மிசையாகி அறிவுணர் வாய்உயிர்த் தினவாகி
இசையும் முக்குண நிலையாகி இயலொளி மூன்றுல கெனவாகி
திசைபத் தினளாய் வெளியாகித் தினமிருள் பராபர ஒளியாகி
அசைவற் றுயர்மதி சிவகாஞ்சி அருட்தாய் மனத்துள் நிலைத்தேனே! (4)

(05: Śrī Mūkapañcaśatī - Pādāravindaśatakam Verse 49)

भवाम्भोधौ नौकां जडिमविपिने पावकशिखां
प्रणम्रेन्द्रादीनामधिमकुटमुत्तंसकलिकाम् ।
जगत्तापे ज्योत्स्नामकृतकवचःपञ्जरपुटे
शुक्लस्त्रीं कामाक्ष्या मनसि कलये पादयुगलीम् ॥ ४९ ॥

ப₄வாம்போ₄தௌ₄ நௌகாம் ஜடி₃மவிபிநே பாவகஸிகா₂-
ப்ரணம்ரேந்த்₃ராதீ₃நாம் அதி₄மகுடம் உத்தம்ஸ கலிகாம் ।
ஜக₃த்தாபே ஜ்யோத்ஸ்நாம் அக்ருதகவச:பஞ்ஜரபுடே
ஸூகஸ்த்ரீம் காமாக்ஷ்யா மநஸி கலயே பாத்யுக₃லீம் ॥ 49 ॥

பிறவிப்பிணி எனும் கடலில் (ப₄வாம்போ₄தௌ₄) கரையினை அடைய உதவுகின்ற கப்பலாகவும் (நௌகாம்), அறிவின்மையாகிய (ஜடி₃ம) அடர்காட்டில் (விபிநே) அதை அழிக்க எழுகின்ற தீப்பிழம்பாகவும் (பாவகஸிகா₂ம்), வணங்குகின்ற (ப்ரணம்ர) இந்திரன் முதலான தேவர்களின் (இந்த்₃ராதீ₃நாம்) கிரீடங்களில் (அதி₄மகுடம்) பதியும் அணிகலனாகும் (உத்தம்ஸ), மலராகவும் (கலிகாம்), உலகங்களின் துயரமாகிய வெம்மைக்கு (ஜக₃த்தாபே) நற்குளிரூட்டும் நிலவாகவும் (ஜ்யோத்ஸ்நாம்), நிலையான வேதமெனும் (அக்ருதகவச:) கூண்டில் (பஞ்ஜரபுடே) பெண் கிளியாக இருக்கின்ற (ஸூகஸ்த்ரீம்) அன்னை காமக்ஷியின் (காமாக்ஷ்யா) இரு திருவடிகளையும் (பாத்யுக₃லீம்) மனதில் (மநஸி) சேவிக்கிறேன் (கலயே).

bhavāmbhodhau naukāṃ jaḍimavipine pāvakaśikhāṃ
praṇamrendrādīnām adhimakuṭam uttaṃsa kalikām |
jagattāpe jyotsnām akṛtakavacaḥpañjarapuṭe
śukastrīm kāmākṣyā manasi kalaye pādayugalīm ||49 ||

SriKamakshi, Whose divine feet (pādayugalīm) is the ship (naukāṃ) to transcend the ocean of Samsara (bhavāmbhodhau), the rising flame (pāvakaśikhāṃ) in the dense forest of ignorance (jaḍimavipine), the enchanting flower (kalikām) decorating (uttaṃsa) the crowns of (adhimakuṭam) Indra and celestial beings (indrādīnām) as they surrender (praṇamra), the cooling-light of Moon (jyotsnām) to heal the sufferings in the world (jagattāpe) and like a female parrot (śukastrīm) in the prominent cage (pañjarapuṭe) of Vedas (akṛtakavacaḥ) - Which I worship in mind (manasi kalaye).

சாக்கடல் கடக்கும் நாவாயாய் சடயிருட் காட்டில் தீயானாய்
காக்கவந் தடங்கும் வானோரின் கவின்மிகு மகுடப் பூவானாய்
தாக்கிடுந் துயரச் சூடோட்டுந் தண்நில வானாய் காமாக்ஷி
நீக்கறக் கிளியென நிகமமுறை நேரியள் அடிமனம் பணிவேனே! (5)

(06: Śrī Mūkapañcaśatī - Stutiśatakam Verse 56)

परा विद्या हृद्याश्रितमदनविद्या मरकत-
प्रभानीला लीलापरवशितशूलायुधमनाः ।
तमःपूरं दूरं चरणनतपौरन्दरपुरी-
मृगाक्षी कामाक्षी कमलतरलाक्षी नयतु मे ॥ ५६ ॥

பரா வித்யா ஹ்ருத்யாஸ்ரீத மதநவித்யா மரகத-
ப்ரபா₄நீலா லீலா பரவஸித ஸலாயுத₄ மநா: ।
தம:பூரம் தூரம் சரணநத பௌரந்த்ர புரீ-
ம்ருகா₃க்ஷீ காமாக்ஷீ கமலதரலாக்ஷீ நயது மே ॥ 56 ॥

உயர்ந்த ஸ்ரீ வித்யா மந்திர வடிவானவளும் (பரா வித்யா), மனதிற்கு அமைதி அளிப்பவளும் (ஹ்ருத்யா) மன்மத வித்தைக்கு வித்தானவளும் (ஆஸ்ரீத மதநவித்யா), மரகதப் பச்சைபோன்ற நிறத்தில் விளங்குபவளும் (மரகத ப்ரபா₄ நீலா லீலா), மேன்மையான இன்பநிலையில் (பரவஸித), சூலத்தை ஏந்தும் பரசிவனின் மனம் ஆனவளும் (ஸலாயுத₄ மநா:), தன்னை வணங்கும் (சரணநத) இந்திரனுடைய நகரில் உள்ள (பௌரந்த்ர புரீ) மங்கையர்களின் சேவையைக் கொண்டவளும் (ம்ருகா₃க்ஷீ), தாமரை இதழ் போன்ற விழியுடையவளுமான (கமலதரலாக்ஷீ), அன்னை காமாக்ஷி (காமாக்ஷீ), என்னுடைய (மே) பாவங்களை எல்லாம் (தம:பூரம்) பொடித்து அழிக்கட்டும் (நயது)!

parā vidyā hṛdyāśrita madanavidyā marakata-
prabhānīlā līlā paravaśita śūlāyudha manāḥ |
tamaḥpūraṁ dūraṁ caraṇanata paurandara purī-
mṛgākṣī kāmākṣī kamalataralākṣī nayatu me ||56 ||

Sri Kamakshi (*kāmākṣī*), Who is the divine form of Sri Vidya (*parā vidyā*), giving peace to the mind (*hṛdyāśrita*), Who is the cause of love-play (*madanavidyā*), Who shines like emerald-green (*marakata prabhānīlā līlā*), Who is the mind of Siva, the Lord holding Tirdent, (*śūlāyudha manāḥ*) keeping Him in the state of divine ecstasy (*paravaśita*), Who is served (*saraṇanata*) by the celestial ladies of the world of Indra (*paurandara purī-mṛgākṣī*) who surrenders (*caraṇata*) - May my (*me*) sins (*tamaḥpūraṁ*) be totally annihilated (*nayatu*) by Your compassionate grace O, the lotus-eyed (*kamalataralākṣī*)!

ஸ்ரீவித் யாவடி வானவளும் சிந்தையிற் தெளிவரு ளானவளும்
மேவித் தேமலர் மாறனுடல் மெய்த்தவள் மரகத மானவளும்
சேவித் தார்குர புரிமாதர் சேவையிற் சூலனுள் ளானவிழிப்
பூவைத் தாயென் காமாக்ஷி புன்வினை பொடிபடப் பொழிவாயே! (6)

(07: Śrī Mūkapañcaśatī - Stutiśatakam Verse 100)

समरविजयकोटी साधकानन्दधाटी
मृदुगुणगणपेटी मुख्यकादम्बवाटी ।
मुनिनुतपरिपाटी मोहिताजाण्डकोटी
परमशिववधूटी पातु मां कामकोटी ॥ १०० ॥

ஸமரவிஜயகோடீ ஸாத₄காநந்த₃ தா₄டீ
ம்ருது₃குணகணபேடீ முக்₂யகாத₃ம்ப₃வாடீ ।
முநிநுதபரிபாடீ மோஹிதாஜாண்ட₃கோடீ
பரமஸிவவதூ₄டீ பாது மாம் காமகோடீ ॥ 100 ॥

போர்களில் வெற்றிக் கொடியானவளும் (ஸமரவிஜயகோடீ), துதிப்பவர்களுக்குப் பேரின்ப வெள்ளமானவளும் (ஸாத₄காநந்த₃ தா₄டீ), நற்குணங்கள் கொண்டவர்களுக்குப் பாதுகாப்பானவளும் (ம்ருது₃குணகணபேடீ), கதம்பமர வடிவாகி அருள்பவளும் (முக்₂யகாத₃ம்ப₃வாடீ), முனிவர்கள் எல்லாம் போற்றுகின்ற பெருமை கொண்டவளும் (முநிநுதபரிபாடீ), மோஹம் என மயக்கும் திருவிளையாடலுக்காக வேற்றுமைப்பட்ட எண்ணற்ற உலகங்களானவளும் (மோஹிதாஜாண்ட₃கோடீ), பரசிவனின் துணையுமான (பரமஸிவவதூ₄டீ) அன்னை காமாக்ஷி (காமகோடீ) என்னைக் காக்கட்டும் (பாது மாம்)!

samaravijayakoṭī sādhaḥkānandadhātī
mṛduguṇagaṇapeṭī mukhyaḥkāḍambavātī |
muninutaparipātī mohitājāṇḍakoṭī
paramaśivavadhūtī pātu māṃ kāmakoṭī ||100 ||

Sri Kamakshi (*kāmakoṭī*) Who is the victory-flag of wars (*samaravijayakoṭī*), Who is flood of supreme ecstasy in those who meditate upon Her (*sādhaḥkānandadhātī*), Who is the protective shield to those of virtuous qualities (*mṛduguṇagaṇapeṭī*), Who reigns in the garden of Kadmba flowers (*mukhya-kāḍambavātī*), Who has the glory of being worshiped by the Sages (*muninutaparipātī*), Who creates in a divine-play the plurality of worlds for the indulgence by all (*mohitājāṇḍakoṭī*), Who is the spouse of Lord Parameshwara (*paramaśivavadhūtī*) - May Her protect me (*pātu māṃ*)!

போரிடரில் வெற்றிக் கொடியானாய் புகலடைவார்க் கின்பப் புனலானாய்
நேரியர்க்கு நல்ல துணையானாய் நிறைவருளும் கதம்ப வனமானாய்
வாரியர்கள் புகழும் வளனானாய் வகுத்துமதி மயக்கப் பலவானாய்!
காரணனின் துணைவி காமாக்ஷி! கனிவிலெனைக் காக்கும் துணையாவாய்! (7)

(08: Śrī Mūkapañcaśatī - Stutiśatakam Verse 77)

यस्या वाटी हृदयकमलं कौसुमी योगभाजां
यस्याः पीठी सततशिशिरा शीकरैर्माकरन्दैः ।
यस्याः पेटी श्रुतिपरिचलन्मौलिरत्नस्य काञ्ची
सा मे सोमाभरणमहिषी साधयेत्काङ्क्षितानि ॥ ७७ ॥

யஸ்யா வாடீ ஹ்ருதயகமலம் கௌஸுமீ யோகபா₄ஜாம்
யஸ்யா: பீடீ₂ ஸததஸிஸிரா ஸீகரைர் மாகரந்தை₃: ।
யஸ்யா: பேடீ ஸ்ருதிபரிசலந் மௌலிரத்நஸ்ய காஞ்சீ
ஸா மே ஸோமாப₄ரண மஹிஷீ ஸாத₄யேத் காங்க்ஷிதாநி ॥ 77 ॥

யோகியர்களின் (யோகபா₄ஜாம்) இதயத் தாமரை (ஹ்ருதயகமலம்) எவருக்கு (யஸ்யா:), நற்பூக்கள் மலர்ந்து நிறைந்த குளமாக இருக்கிறதோ (கௌஸுமீ வாடீ), எவருடைய (யஸ்யா:) இருப்பிடம் (பீடீ₂) தேனூறும் மகரந்தத்தின் (மாகரந்தை₃:) துளிகளால் (ஸீகரை:) எப்போதும் குளிர்ச்சியுடன் இருக்கிறதோ (ஸததஸிஸிரா), வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட (ஸ்ருதிபரிசலந்) மிகவும் சிறப்பான பெருமையுடைய (மௌலிரத்நஸ்ய) எவருக்கு (யஸ்யா:) காஞ்சிமாநகரமானது (காஞ்சீ), இருப்பிடமாக இருக்கிறதோ (பேடீ), அப்படிப்பட்ட (ஸா), நிலவினை அணிகலனாகக் கொண்ட சிவபிரானின் துணைவியான அன்னை காமாக்கி (ஸோமாப₄ரண மஹிஷீ) என்னுடைய (மே) விருப்பங்களை (காங்க்ஷிதாநி) நிறைவு செய்யட்டும் (ஸாத₄யேத்)!

yasyā vāṭī hṛdayakamalam kausumī yogabhājāṃ
yasyāḥ pīṭhī satataśīśirā śīkarairmākarandaiḥ |
yasyāḥ peṭī śruti paricalanmauliratnasya kāñcī
sā me somābharaṇamahīṣī sādhayet kāṅkṣitāni ||77 ||

Sri Kamakshi, Who (yasyā) deems the lotus-like hearts (hṛdayakamalam) of Yogis (yogabhājāṃ) as Her flower-garden (kausumī vāṭī), Who always has the cooling (satataśīśirā) seat (pīṭhī) by the wavelets of honeydews from the lotus flower (śīkarairmākarandaiḥ), Who, being greatly (mauliratnasya) adored in the Vedas (śruti paricalan), considers the city of Kanchi (kāñcī) as Her place (peṭī), May She, (sā), the spouse of Lord Siva, wearing the Moon (somābharaṇa mahīṣī), gracefully fulfil (sādhayet) my (me) wishes (kāṅkṣitāni).

புலனொரு மித்தரின் உள்ளம் பூக்குளம் மாக்கியர் எவரோ
மலரிதழ் அமுதிடும் குளிர்வில் மகிழ்விட மாக்கியர் எவரோ
தலமருட் காஞ்சியில் மறைநூல் தலைநில ஓடிய அவரோ-
டுலவிடும் தாய்கா மாக்கி! உவந்தரு ளென்விழை வாமே! (8)

कुण्डलि कुमारी कुटिले चण्डि चराचरसवित्रि चामुण्डे ।
गुणिनि गुहारिणि गुह्ये गुरुमूर्ते त्वां नमामि कामाक्षि ॥ ४६ ॥

குண்டலி குமாரி குடிலே சண்டி சராசர ஸவித்ரி சாமுண்டே ।
குணினி குஹாரிணி குஹ்யே குருமூர்தே த்வாம் நமாமி காமாக்ஷி ॥ 46 ॥

ஓ அன்னை காமாக்ஷி (காமாக்ஷி!) பரம், அபரம் எனும் சக்திகளைக் குண்டலமாகச் செவிகளில் அணிந்தவளும் (குண்டலி), எப்போதும் இளமையானவளும் (குமாரி), குண்டலினீ எனும் மூலசக்தி வடிவாக மலர்பவளும் (குடிலே), குறைகளை அறுக்கின்ற சண்டி வடிவானவளும் (சண்டி), அசையும் அசையா உலகங்களையும் உயிர்களையும் படைத்தவளும் (சர-அசர ஸவித்ரி), சாமுண்டிதேவி என் அருள்பாலிப்பவளும் (சாமுண்டே), முக்குணங்களைக் கொண்டவளும் (குணினி), மனதின் இருளைப் போக்குபவளும் (குஹாரிணி), நுண்மையாக, அறிய முடியா இடத்தில் இருப்பவளும் (குஹ்யே), குரு வடிவானவளுமான (குருமூர்தே), நின்னையே பணிந்து வணங்குகிறேன் (த்வாம் நமாமி).

kuṇḍali kumāri kuṭile caṇḍi carācarasavitri cāmuṇḍe |
guṇini guhāriṇi guhye gurumūrte tvāṃ namāmi kāmākṣi ||46 ||

O Sri Kamakshi (*kāmākṣi*), Who wears the Powers of ‘Param’ and ‘Aparam’ as ear-drops(*kuṇḍali*), Who is forever young (*kumāri*), Who is like the coiled-power indwelling in all beings as the ‘Kundalini’ (*kuṭile*), Who as “Chandi” destroys all evil (*caṇḍi*), Who manifests all the worlds of moving and non-moving objects (*cara-acara-savitri*), Who is Chamundi (*cāmuṇḍe*), Who is the cause of the triad-of-natural tendencies (*guṇini*), Who removes the darkness of the mind (*guhāriṇi*), Who dwells in the secret place in secret form (*guhye*), to You (*tvāṃ*), the Guru (*gurumūrte*), I offer my salutations (*namāmi*).

குண்டல பராபரம் கொண்டாளைக் குமரியென் றென்றும் நின்றாளைக்
குண்டலி னீமலர்ச் செண்டாளைக் குறையறு சண்டிமுகக் கொண்டாளை
அண்ட சராசரம் கண்டாளை அகத்திருள் அறுசா முண்டிமனம்
விண்டறி யாநுண் காமாக்ஷி! விழைந்துனைக் குருவெனப் பணிவேனே! (9)

(10: Śrī Mūkapañcaśatī - Āryāśatakam Verse 47)

अभिदाकृतिर्भिदाकृतिरचिदाकृतिरपि चिदाकृतिर्मातः ।
अनहन्ता त्वमहन्ता भ्रमयसि कामाक्षि शाश्वती विश्वम् ॥ ४७ ॥

அபி₄தா₃க்ருதிர்பி₄தா₃க்ருதிரசிதா₃க்ருதிரபி சிதா₃க்ருதிர் மாத: ।
அனஹந்தா த்வமஹந்தா ப்₄ரமயஸி காமாக்ஷி ஸாஸ்வதீ விஸ்வம் ॥ 47 ॥

ஓ அம்மா காமாக்ஷி (காமாக்ஷி மாத:)! காலம், தேசம், குணம் என மாற்றமில்லா நிலையான வடிவு கொண்டவளான (ஸாஸ்வதீ) நீ (த்வம்), 'அத்வைதம்' எனும் வேற்றுமை இல்லா நிலையிலும் (அபி₄தா₃க்ருதி:), அதே சமயம் வேற்றுமைகளுடன் விளங்கும் வடிவங்களிலும் (பி₄தா₃க்ருதி:), உணர்வற்ற வடிவங்களாயும் (அசிதா₃க்ருதிரபி), உணர்வுள்ள வடிவங்களாயும் (சிதா₃க்ருதி:), 'தான்' எனும் அகந்தை கொண்டதாகவும் (அஹந்தா), அந்த அகந்தை இல்லாததாகவும் (அனஹந்தா), இவ்வாறு எல்லா வடிவங்களுமாகவும் இந்த உலகத்தினைச் (விஸ்வம்) சுழற்றிக் கொண்டிருக்கிறாய் (ப்₄ரமயஸி)!

abhidākṛtirbhidākṛtiracidākṛtirapi cidākṛtirmātāḥ |
anahantā tvamahantā bhramayasi kāmākṣi śāśvatī viśvam ||47 ||

O Mother Kamakshi (*kāmākṣi mātāḥ*)! You are (*tvam*) eternal - unchanging in time, space and tendencies (*śāśvatī*) the non-dualistic ONE (*abhidākṛti:*) yet manifests in various forms (*bhidākṛti:*), insentient (*acidākṛti:*) as well as sentient (*cidākṛti: api*), in embodiments with the egoity (*ahantā*) as well as transcending the ego (*anahantā*)! Thus O, the Eternal (*śāśvatī*), You are toying (*bhramayasi*) with the world (*viśvam*) of Your creation.

நித்தியமு மானசுபச் சிந்தாய் நேரமிடம் குணம்மாறா எந்தாய்!
அத்துவித மானசுகம் தந்தாய்! ஆனபல வேற்றுமையும் கொண்டாய்!
சித்தவுடல் செத்தவுட லென்றாய்! செய்யுமகந் தையுண்டாய் விண்டாய்!
இத்தனையும் செய்துலகைச் சுற்றி இழுத்துவிளை யாடும்கா மாக்ஷி! (10)

(11: Śrī Mūkapañcaśatī - Āryāśatakam Verse 98)

अन्तरपि बहिरपि त्वं जन्तुततेरन्तकान्तकृदहन्ते ।
चिन्तितसन्तानवतां सन्ततमपि तन्तनीषि महिमानम् ॥ ९८ ॥

அந்தரபி பஹிரபி த்வம் ஜந்துததேர அந்தகாந்த க்ருதஹந்தே ।
சிந்தித ஸந்தானவதாம் ஸந்ததமபி தந்தனீஷி மஹிமானம் ॥ 98 ॥

ஓ அன்னை காமாக்ஷி!

தனது அடியாராகிய மார்க்கேண்டேயனுக்கு அருள் செய்யும் பொருட்டு, காலனாகிய எமனுக்கும் அழிவுண்டு என்று காட்டிய காலவரையற்ற பரம்பொருளான பரசிவனுடைய (அந்தகாந்த க்ருத்), 'தன்னுணர்வு' எனும் அஹங்கார வடிவாயிருக்கும் (அஹந்தே) நீ (த்வம்), அதுபோலவே எல்லா உயிர்களின் (ஜந்துததே) உள்ளேயும் (அந்தரபி), வெளியேயும் (பஹிரபி) இருந்து ஆளுமை கொள்கிறாய். இடைவிடாமல் தியானிக்கின்ற அடியார்களுக்கு (சிந்தித ஸந்தானவதாம்), எப்போதும் (ஸந்ததமபி) மேன்மையை (மஹிமானம்) நிலைக்கச் செய்கிறாய் (தந்தனீஷி).

antarapi bahirapi tvam jantutater antakānta kṛdahante |
cintitasantānavatām santatamapi tantanīṣi mahimānam ||98 ||

O Mother Kamakshi!

You are the indwelling power of identity as the 'Mind' of Lord Siva, the Eternal who showed death even to the Lord of Death (*antakānta kṛd*). Likewise You are indwelling inside (*antarapi*) as well as pervading outside (*bahirapi*) of all beings (*jantutate*). You empower (*tantanīṣi*) those virtuous devotees who constantly (*santatamapi*) meditate upon You (*cintita santānavatām*) to achieve consistent progress (*mahimānam*) in their endeavours.

காலனுக்கும் காலமள விக்கும் காலவரை யற்றசிவம் காணாக்
கோலவடி வானவுணர் வானாய்! கோத்தவுயி ருள்வெளியு மானாய்
சீலரிடை வேளையற முனிவார் சேதனத்து ளேவொளிந்து ஒளிர்வாய்
மேலுமவர் ஞானமுயர் வாகும் மேன்மையருள் காஞ்சிவளர் மேலே! (11)

गिरां दूरौ चोरौ जडिमतिमिराणां कृतजग-
त्परित्राणौ शोणौ मुनिहृदयलीलैकनिपुणौ ।
नखैः स्मेरौ सारौ निगमवचसां खण्डितभव-
ग्रहोन्मादौ पादौ तव जननि कामाक्षि कलये ॥ ४४ ॥

கி₃ராம் தூ₃ரௌ சோரௌ ஜடி₃ம திமிராணாம் க்ருதஜக₃த்
பரித்ராணௌ ஸோணௌ முநி ஹ்ருத₃ய லீலைக நிபுணௌ ।
நகை₂: ஸ்மேரௌ ஸாரௌ நிக₃ம வசஸாம் க₂ண்டி₃தப₄வ-
க்₃ரஹோந்மாதௌ₃ பாதௌ₃ தவ ஜநநி காமாக்ஷி கலயே ॥ 44 ॥

ஓ அம்மா காமாக்ஷி (ஜநநி காமாக்ஷி)! சொற்களுக்கு (கி₃ராம்) எட்டாதவையாயும் (தூ₃ரௌ),
அறியாமை எனும் இருளை (ஜடி₃ம திமிராணாம்) எடுத்துச் செல்வனவாயும் (சோரௌ), உலகத்தைக்
காப்பனவாயும் (க்ருதஜக₃த் பரித்ராணௌ), முனிவர்கள் இதயத்தில் (முநி ஹ்ருத₃ய) விளையாடுவதில்
திறமையுள்ளனவாயும் (லீலைக நிபுணௌ), நகங்களால் சிரிப்பனவாயும் (நகை₂: ஸ்மேரௌ), வேதச்
சொற்களின் (நிக₃ம வசஸாம்) தெளிவாக விளங்குவனவாயும் (ஸாரௌ), அலைக்கழிக்கும் (க₂ண்டி₃த)
பிறவிப்பிணியான (ப₄வ) பேயின் கொட்டத்தை அடக்குவனவாயும் விளங்கும் (க்₃ரஹோந்மாதௌ₃)
நினது (தவ) திருவடிகளைத் (பாதௌ₃) தியானிக்கின்றேன் (கலயே)!

girāṃ dūrau corau jaḍimatimirāṇāṃ kṛtajagat
paritrāṇau śoṇau munihṛdayalīlaikanipuṇau |
nakhaiḥ smerau sārau nigamavacasāṃ khaṇḍitabhava-
grahonmāḍau pādau tava janani kāmākṣi kalaye ||44 ||

O Mother Kamakshi (janani kāmākṣi)!

Thine divine pair of feet (tava pādau) - Which is beyond (dūrau) all expressions (girāṃ), Which robs away the darkness of
ignorance (corau jaḍimatimirāṇāṃ), Which protects the world (kṛtajagat), Which cherishes in playing (līlaikanipuṇau)
in the hearts of the Sages (munihṛdaya), the smile of nails (nakhaiḥ smerau) of Which shines the import of the Vedas
(sārau nigama vacasāṃ) and Which conquers the ghostly atrocities (grahonmāḍau) of the Samsara (bhava) that tor-
tures (khaṇḍita) - upon Thine divine feet, I meditate (kalaye)!

வாயுரைக்கும் எட்டாத வடிவாய் வகுத்தறியா மதியிருளைத் திருடித்
தேயளிப்பாய் உலகத்தைக் காப்பாய் திளையுமுனி மனங்களையும் வருடித்
தூயநக வொளிநகையும் மறையின் சுவையாவாய் அலைக்குமிடர்ப் பிறவிப்
பேயடக்கும் தாயினடி மலரிற் பெரிதுவந்தேன் காஞ்சிகா மாக்ஷி! (12)

(13: Śrī Mūkapañcaśatī - Pādāravindaśatakam 17)

जपालक्ष्मीशोणो जननि परमज्ञाननलिनी-
विकासव्यासङ्गो विफलितजगज्जाड्यगरिमा ।
मनःपूर्वाद्रि मे तिलकयतु कामाक्षि तरसा
तमस्काण्डद्रोही तव चरणपाथोजरमणः ॥ १७ ॥

ஐபாலக்ஷ்மீஸோனோ ஜநநி பரமஜ்ஞாநநளிநீ-
விகாஸ வ்யாஸங்கோ₃ விப₂லித ஜகஜ் ஜாட்₃ய க₃ரிமா ।
மந:பூர்வாத்₃ரிம் மே திலகயது காமாக்ஷி தரஸா
தமஸ் காண்ட்₃த்₃ரோஹீ தவ சரண பாதோ₂ஜ ரமண: ॥ 17 ॥

ஓ அன்னை காமாக்ஷி (ஜநநி காமாக்ஷி)! செம்பருத்திப் பூவென (ஐபாலக்ஷ்மீ) சிவப்பாயும் (ஸோனோ),
தாமரைபோல் மலர்ந்த (நளிநீ விகாஸ) மேன்மையான அறிவில் (பரமஜ்ஞாந) உறவானதும்
(வ்யாஸங்கோ₃), அழிக்கப்படுகின்ற (விப₂லித) உலகத்தின் (ஜகஜ்) அறியாமைச் சுமையைத்
தாங்கியதாயும் (ஜாட்₃ய க₃ரிமா), அறியாமையான இருட்திரளை (தமஸ் காண்ட்₃) நீக்குவதுமான (த்₃ரோஹீ)
நினது (தவ) திருவடிகளாகிய கதிரொளி (சரண பாதோ₂ஜ ரமண:), விரைவில் (தரஸா) என்னுடைய (மே)
மனம் எனும் (மந:) எனும் விடி கதிர் விளையும் மலைக்கு (பூர்வாத்₃ரிம்) அழகு செய்யட்டும் (திலகயது)!

japālakṣmīśoṇo janani paramajñānanalinī-
vikāsavvyāsaṅgo viphalitajagajjāḍyagarimā |
manahpūrvādrim me tilakayatu kāmākṣi tarasā
tamaskāṇḍadrohī tava caraṇapāthojaramaṇaḥ ||17 ||

O Mother Kamakshi (janani kāmākṣi)!

The glowing lustre of Thine divine feet (tava caraṇa pāthoja ramaṇaḥ) - Which blossoms like red hibiscus flower (japālakṣmīśoṇo), Which relates to (vyāsaṅgo) the supreme Wisdom (paramajñāna) blossoming in the lotus heart (nalini vikāsa), Which carries away (viphalita) the burden of World's grief (jagad-jāḍyagarimā), Which removes (drohī) the dense darkness of ignorance (tamaskāṇḍa), - May come to light quickly into my (me)mind (manah), making it (tila-kayatu) the mountain of the rising Sun (pūrvādrim)!

செம்பருத்தி யாய்ச்சிவந்த தெனவும் செந்தா மரையறிவில் உறவும்
இம்மையறுந் தேயழியும் உலகின் இன்னற்சுமை எடுத்தருளி உதவும்
பம்முமிருட் திரளறுக்கும் கதிராய்ப் பதமருள்க தாயே காமாக்ஷி
எம்மனதைப் பொன்மலையாய் மாற்று! என்னுள்விரைந் தின்பவொளி ஏற்று! (13)

(14: Śrī Mūkapañcaśatī - Stutiśatakam 48)

वरीवर्तु स्थेमा त्वयि मम गिरां देवि मनसो
नरीनर्तु प्रौढा वदनकमले वाक्यलहरी ।
चरीचर्तु प्रज्ञाजननि जडिमानः परजने
सरीसर्तु स्वैरं जननि मयि कामाक्षि करुणा ॥ ४८ ॥

வரீவர்து ஸ்தே₂மா த்வயி மம கி₃ராம் தே₃வி மநஸோ
நரீநர்து ப்ரௌட₄ வத₃ந கமலே வாக்யலஹரீ ।
சரீசர்து ப்ரஜ்ஞா ஜநநி ஜடி₃மா ந: பரஜநே
ஸரீஸர்து ஸ்வைரம் ஜநநி மயி காமாக்ஷி கருணா ॥ 48 ॥

தாயே (ஜநநி)! மொழிக்கு ஒளியே (கி₃ராம் தே₃வி)! ஓ காமாக்ஷி (காமாக்ஷி)! எனது (மம) மனதின் (மநஸ:) இருப்பானது (ஸ்தே₂மா) உன்னிடம் (த்வயி) நிலைத்திருக்கட்டும் (வரீவர்து)! தாமரை போன்ற நாவில் (வத₃ந கமலே), நினது அருளால் ஆளுமை மிக்க (ப்ரௌட₄), சொற்றொடர் வெள்ளம் (வாக்யலஹரி) நடனம் ஆடட்டும் (நரீ நர்து)! அறிவை அளிப்பவளே (ப்ரஜ்ஞா ஜநநி)! (வேதங்களுக்கு) எதிரானவர்களிடம் (ந: பரஜநே) அறியாமை இருள் (ஜடி₃மா) நிலவட்டும் (ஸரீஸர்து)! அறிவொளியாகிய நின்னருள் (கருணா), நினது விருப்பப்படி (ஸ்வரைம்) என்னிடம் (மயி) சுடர் விடட்டும் (ஸரீஸர்து)!

varīvartu sthemā tvayi mama girāṃ devi manaso
narīnartu prauḍhā vadanakamale vākyalaharī |
carīcartu prajñājanani jaḍimānaḥ parajane
sarīsartu svairam janani mayi kāmākṣi karuṇā ||48 ||

O Mother Kamakshi (janani kāmākṣi)! O the Lustre of Words (girāṃ devi)! May my state of mind (mama manasah sthemā) be still (varīvartu) at Your (tvayi) meditation! In the lotus like tongue (vadanakamale), may the flood of glorious poetry (vākyalaharī) perform the dance (narīnartu) that is powerful (prauḍhā)! O the Giver of Knowledge (prajñājanani)! May the darkness of ignorance (aḍimānaḥ) be in the minds of those who oppose the Truth of Vedas (naḥ parajane)! By Thine wish (svairam), may the grace of Wisdom (karuṇā) in me (mayi) glow steadfast (sarīsartu)!

மொழிக்குஒளி ஆனாய்கா மாக்ஷி! முகிழ்ந்தெனது மனதுளுறை வானாய்!!
செழிக்குமல ராயெனது நாவிற் சிறந்தருளிச் சொற்றொடர்க ளடர்வாகிக்
கொழிக்குநடம் ஆடட்டும் குருவே! கொடுவழியார்க் கிருளிடவும் வேண்டும்!
வழிக்குதவும் ஞானமருள் தாயே! வரிந்தென்னுள் வளரச் செய்வாயே! (14)

श्रीमूकपञ्चशतीसारम्

(15: Śrī Mūkapañcaśatī - Kaṭākṣaśatakam 16)

नीलोऽपि रागमधिकं जनयन्पुरारेः
लोलोऽपि भक्तिमधिकां दृढयन्नराणाम् ।
वक्रोऽपि देवि नमतां समतां वितन्वन्
कामाक्षि नृत्यतु मयि त्वदपाङ्गपातः ॥ १६ ॥

நீலோ(அ)பி ராக₃ம் அதி₄கம் ஜநயந் புராரே:
லோலோ(அ)பி ப₄க்திமதி₄காம் த்₃ருட₄யந்நராணாம் ।
வக்ரோ(அ)பி தே₃வி நமதாம் ஸமதாம் விதந்வன்
காமாக்ஷி ந்ருத்யது மயி த்வத்₃ அபாங்க₃பாத: ॥ 16 ॥

ஓ தேவி காமக்ஷி (காமாக்ஷி தே₃வி)! நினது கடைக்கண் பார்வையானது (த்வத்₃ அபாங்க₃பாத:) கறுமையுடன் இருந்தாலும் (நீலோ(அ)பி), பரசிவனுக்கு (புராரே:) அதிகமான காதலை விளைவிப்பது ஆகிறது (ராக₃ம் அதி₄கம் ஜநயந்). அக்கண்கள் அலை பாய்ந்து கொண்டிருந்தாலும் (லோலோ(அ)பி), மனிதர்களில் (நராணாம்) பக்தி கொண்டவர்களுடைய மனதை அலைக்கழியாது உயர்வில் நிலைபெறச் செய்கின்றது (ப₄க்திம்-அதி₄காம் த்₃ருட₄யந்). அக்கண்கள் வளைந்து இருந்தாலும் (வக்ரோ(அ)பி), வணங்குகின்ற அடியார்களுக்கு (நமதாம்) நேரான சமநிலையைத் தருகிறது (ஸமதாம் விதந்வன்). அத்தகைய பயனளிக்கும் நினது கருணைக் கண்கள், என்னிடத்தில் (மயி) நடனமாடுவனவாக (ந்ருத்யது) விளங்கட்டும்.

nīlo'pi rāgamadhikam janayan purāreḥ
lolopi bhaktimadhikāṃ dṛḍhayannarāṇām |
vakropi devi namatām samatām vitanvan
kāmakṣi nṛtyatu mayi tvadapāṅgapātaḥ ||16 ||

O Sri Kamakshi (*kāmākṣi devi*)! Although Your grace bestowing tip of eyes (*tvadapāṅgapātaḥ*) are dark (*nīlo'pi*), those cause great love (*rāgamadhikam janayan*) in Lord Siva (*purāreḥ*). Although the eyes are vacillating (*lolopi*), those stabilize the devotion in the minds (*bhaktimadhikāṃ dṛḍhayannarāṇām*) of devotees (*narāṇām*). Although bent in shape (*vakropi*), in the devotees (*namatām*), those give straight-forwardness and balance (*samatām vitanvan*). May Your grace-flowing glance (*tvadapāṅgapātaḥ*) dance upon me (*nṛtyatu mayi*)!

கறுத்ததென ஆனாலென் நினது கடைவிழியில் காதலரன் கொள்வார்
நிறுத்தலிலா தலைபாய்ந்து மென்ன! நேர்த்தமனம் நிலையாகு தன்றோ!
பொறுத்தவளை வானாலு மென்ன! பொறையடியார் சமனாவ ரன்றோ!
நிறுத்திநடம் காமாக்ஷி தேவி நினதுகடை விழியருளென் மேலே! (15)

श्रीमूकपञ्चशतीसारम्

(16: Śrī Mūkapañcaśatī - Kaṭākṣaśatakam 24)

अत्यन्तशीतलमतन्द्रयतु क्षणार्धम्
अस्तोकविभ्रममनङ्गविलासकन्दम् ।
अल्पस्मितादृतमपारकृपाप्रवाहम्
अक्षिप्ररोहमचिरान्मयि कामकोटि ॥ २४ ॥

அத்யந்த ஸீதலம் அதந்த்₃ரயது க்ஷணார்த₄ம்
அஸ்தோக விப்₄ரம்ம் அநங்க₃விலாஸகந்த₃ம் ।
அல்ப ஸ்மிதாத்₃ருதம் அபாரக்ருபா ப்ரவாஹம்
அக்ஷிப்ரரோஹம் அசிராந்மயி காமகோடி ॥ 24 ॥

ஓ காமகோடி வடிவான காமாக்ஷி (காமகோடி)! மிகவும் குளிர்ச்சியானதும் (அத்யந்த ஸீதலம்), மிகுந்த அழகுள்ளதும் (அஸ்தோக விப்₄ரம்ம்), உடலற்றவனான மன்மதனுடைய தோற்றத்திற்குக் காரணமானதும் (அநங்க₃விலாஸகந்த₃ம்), மென்மையான சிரிப்புடன் கூடியதும் (அல்ப ஸ்மிதாத்₃ருதம்), எல்லையற்ற அருள் வெள்ளத்தைக் கொண்டதுமான (அபாரக்ருபா ப்ரவாஹம்) நினது கடைக்கண் பார்வை (அக்ஷிப்ரரோஹம்) வெகுவிரைவில் என்னிடத்தில் (அசிராந்மயி), அரை நொடியாவது (க்ஷணார்த₄ம்) இருந்து களைப்பாற்றிக் கொள்ளட்டும் (அதந்த்₃ரயது)!

atyanta śītaḥ atandrayatu kṣaṇārdham
astoka vibhramam anaṅgavilāśakandam |
alpa smitāḍṛtam apārakṛpā pravāham
akṣipraroham acirānmayi kāmakoṭi ||24 ||

O Sri Kamakshi (kāmakoti)! May the tip of Your eyes (akṣipraroham), which flow the healing coolness (atyanta śītaḥ), which are enchanting (astoka vibhramam), which aided the bodiless Love-of-God to flourish (anaṅga-vilāśa-kandam), Which smile gently (alpa smitāḍṛtam), Which are filled with endless grace (apārakṛpā pravāham), May those, as quickly as possible be upon me (acirānmayi) to take rest (atandrayatu) at least for half-a-second (kṣaṇārdham)!

இதமான குளிரின்பம் தந்தும் எழிலான வடிவான தென்றும்
மதனான வடிவின்பம் அந்தும் மகிழ்வாகி விளைவித்த தென்றும்
மிதமான நகையுந்தன் கண்ணில் மிகையான அருள்வெள்ள ஓற்று
அதனாலென் மேலே காமாக்ஷி! அரைக்கண மேனுமிளைப் பாற்று! (16)

(17: Śrī Mūkapañcaśatī - Kaṭākṣaśatakam 44)

कैवल्यदाय करुणारसकिङ्कराय
कामाक्षि कन्दलितविभ्रमशङ्कराय ।
आलोकनाय तव भक्तशिवङ्कराय
मातर्नमोऽस्तु परतन्त्रितशङ्कराय ॥ ४७ ॥

கைவல்யதாய கருணாரஸ கிங்கராய
காமாக்ஷி கந்த்₃லித விப்₄ரம ஸங்கராய ।
ஆலோகனாய தவ ப₄க்த ஸிவங்கராய
மாதர்நமோ(அ)ஸ்து பரதந்த்ரித ஸங்கராய ॥ 47 ॥

ஓ அன்னை காமக்ஷி (காமாக்ஷி)!

‘கைவல்யம்’ எனும் மேன்மையான நிறைவைக் கொடுக்கின்ற வியப்பான ஒளி என்றும் (கைவல்யதாய), கிங்கரனைப் போல உறுதியான அருள் வலிமையை அருள்வது என்றும் (கருணாரஸ கிங்கராய), சங்கரராகியபரசிவனுக்குக் (ஸங்கராய), காதலைவிளைவிப்பதாயும் (கந்த்₃லிதவிப்₄ரம), அடியார்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பதும் (ப₄க்த ஸிவங்கராய), பரசிவனைத் தம் வசப்படுத்துவதுமான (பரதந்த்ரித ஸங்கராய) நினது அருட்பார்வைக்கு (ஆலோகனாய தவ), எனது பணிவான வணக்கங்கள் இருக்கட்டும் (நமோ அஸ்து) ॥ 47 ॥

kaivalyadāya karuṇārasakiṅkarāya
kāmakṣi kandalitavibhramaśaṅkarāya |
ālokanāya tava bhaktaśivaṅkarāya
mātarnamo'stu paratantrita śaṅkarāya ||47 ||

Oh Mother Kamakshi (kāmakṣi)!

Your graceful glance grants salvation (kaivalyadāya), bestows the power of grace (karuṇārasa) as strong as ‘Kinkaran’ (kiṅkarāya), kindles passionate love (kandalitavibhrama) in Sankara (śaṅkarāya), the Lord Siva; grants auspiciousness to the devotees (bhakta śivaṅkarāya). For Your graceful eyes (ālokanāya tava) that drive Paramaeshwara into blissful ecstasy (paratantrita śaṅkarāya), I offer my salutations (namostu)!

பங்கமற நிறைவுதரும் முக்திப் பரிசுதரும் அதிசயவிளக் கென்றும்
கிங்கரனைப் போலுறுதி சக்தி கிளர்ந்தருளைப் பதியவரும் என்றும்
சங்கரனுக் கின்பமளித் துந்தி சார்ந்திழுத்து அடியர்களுக் கென்றும்
மங்களத்தைத் தருமுனது பார்வை! மாதவியே யானதனைப் பணிவேன்! (17)

श्रीमूकपञ्चशतीसारम्

(18: Śrī Mūkapañcaśatī - Kaṭākṣaśatakam 77)

संसारघर्मपरितापजुषां नराणां
कामाक्षि शीतलतराणि तवेक्षितानि ।
चन्द्रातपन्ति घनचन्दनकर्दमन्ति
मुक्तागुणन्ति हिमवारिनिषेचनन्ति ॥ ७७ ॥

ஸம்ஸார க₄ர்மபரிதாபஜுஷாம் நராணாம்
காமாக்ஷி ஸீதல தராணி தவேக்ஷிதாநி ।
சந்த்₃ராதபந்தி க₄நசந்த்₃ந கர்த்₃மந்தி
முக்தாகு₃ணந்தி ஹிமவாரி நிஷேசநந்தி ॥ 77 ॥

ஓ அன்னை காமக்ஷி (காமாக்ஷி)!

‘ஸம்ஸாரம்’ எனும் துயர்க்காலத்தின் (ஸம்ஸார க₄ர்ம), கொடும் வெம்மைத் துன்பத்தில் வருந்தும் (பரிதாபஜுஷாம்) மனிதர்களுக்கு (நராணாம்), மிகவும் குளிர்ச்சி தருவதான (ஸீதல தராணி) நினது பார்வைகள் (தவ ஈக்ஷிதாநி), நிலவாக இதமளிக்கின்றன (சந்த்₃ராதபந்தி). அவை கெட்டியான சந்தனக் குழம்பாகவும் (க₄நசந்த்₃ந கர்த்₃மந்தி), முத்து மாலையாகவும் (முக்தாகு₃ணந்தி), பனி நீரைத் தெளித்தது போலும் (ஹிமவாரி நிஷேசநந்தி) சுகம் அளிக்கின்றன!

saṃsāragharmaparitāpajuṣāṃ narāṇāṃ
kāmakṣi śītalatarāṇi tavekṣitāni |
candrātapanti ghanacandanakardamanti
muktāguṇanti himavāriṇiṣecananti ||77 ||

Oh Mother Kamakshi (kāmakṣi)!

For the people (narāṇāṃ) suffering under the scorching heat (paritāpajuṣāṃ) of Samsara (saṃsāra-gharma), Your graceful glance (tava-ikṣitāni) offers the healing with the cooling touch (śītalatarāṇi) of Moon light (candrātapanti), the smoothing thick paste of sandal (ghana-candana-kardamanti), the lustre of pearl necklace (muktāguṇanti) and the gentle shower of dew (himavāri niṣecananti).

பிறந்துழலும் பிணிவெம்மை நீக்கிப் பேரின்பம் மனிதர்க்கு ஆக்கிச்
சிறந்தருளும் தாயே காமாக்ஷி! சீதளவெண் நிலவாயுன் கண்கள்!
திறந்தவொளி அடர்ந்த அகிற்குழம்பு! திரள்முத்து ஆரமணிக் குளுமை!
பறந்தபனி நீர்தெளித்த இன்பம்! பன்னீராய் நனைத்தருள்வ தென்னே! (18)

(19: Śrī Mūkapañcaśatī - Kaṭākṣaśatakam 94)

बाणेन पुष्पधनुषः परिकल्प्यमान-
त्राणेन भक्तमनसां करुणाकरेण ।
कोणेन कोमलदृशस्तव कामकोटि
शोणेन शोषय शिवे मम शोकसिन्धुम् ॥ ९४ ॥

பா₃ணேந புஷ்பத₄நுஷ: பரிகல்ப்யமாந-
த்ராணேந ப₄க்தமநஸாம் கருணாகரேண ।
கோணேந கோமலத்₃ருஸஸ்தவ காமகோடி
ஸோணேந ஸோஷய ஸிவே மம ஸோகஸிந்து₄ம் ॥ 94 ॥

ஓ காமகோடியான அன்னை காமக்ஷி (காமகோடி)!

மங்களத்தைச் செய்பவளே (ஸிவே)! மலர்க் கணையுடைய மன்மதனின் (புஷ்பத₄நுஷ:) அம்பாக இருப்பதும் (பா₃ணேந) அடியார்களின் மனதுக்கு (ப₄க்தமநஸாம்) இதமான பாதுகாப்பை அளிப்பதும் (பரிகல்ப்யமாநத்ராணேந), அருளால் நிறைந்ததும் (கருணாகரேண), சிவந்து விளங்குவதுமான (ஸோணேந) நினது (தவ), மென்மையான பார்வையினால் (கோமலத்₃ருஸஸ் கோணேந), எனது துயரக்கடலை (மம ஸோகஸிந்து₄ம்) வற்றும்படிச் செய்வாயாக (ஸோஷய)!

bāṇena puṣpadhanuṣaḥ parikalpyamāna-
trāṇena bhaktamanasām karuṇākareṇa |
koṇena komaladr̥śastava kāmakoṭi
śoṇena śoṣaya śive mama śokasindhum ||94 ||

O Sri Kamakshi (kāmakoti)! Your graceful eyes grant auspiciousness (śive) by the gentle glance that is like the sweet arrow (bāṇena) of Manmatha, the holder of flowery-bow (puṣpadhanuṣaḥ); heals the mind of the devotees and offers protection (parikalpyamānatrāṇena); by Your soft glance (komaladr̥śastava) that is filled with compassion and drawn with red lines (śoṇena), may You drain (śoṣaya) the ocean of my grief (mama śokasindhum)!

அன்னையருட் காமாக்ஷி உமையே! அருட்சுகமாய் அனங்கன்மலர் அம்பாய்
நின்னடியார் மருளகற்றும் நிலையாய் நிறைவான அருளான கலையாய்
இன்னலகற் றிடுமின்ப ஒளியாய் இளஞ்செம்மை வரியான எழிலாய்
மென்மைதரும் பார்வையினால் எந்தன் மிகைத்துயரக் கடல்வற்றச் செய்யேன்! (19)

श्रीमूकपञ्चशतीसारम्

(20: Śrī Mūkapañcaśatī - Kaṭākṣaśatakam 99)

अज्ञातभक्तिरसमप्रसरद्विवेक-
मत्यन्तगर्वमनधीतसमस्तशास्त्रम् ।
अप्राप्तसत्यमसमीपगतम् च मुक्तेः
कामाक्षि नैव तव काङ्क्षति दृष्टिपातः ॥ ९९ ॥

அஜ்ஞாத ப₄க்திரஸம் அப்ரஸரத்₃ விவேகம்
அத்யந்த க₃ர்வம் அநதீ₄த ஸமஸ்த ஸாஸ்த்ரம் ।
அப்ராப்த ஸத்யம் அஸமீப க₃தம் ச முக்தே:
காமாக்ஷி நைவ தவ காங்க்ஷதி த்₃ருஷ்டிபாத: ॥ 99 ॥

ஓ அன்னை காமாக்ஷி (காமாக்ஷி)! நினது கருணைமிக்க கடைக்கண்கள் அருளைத் தருவதற்கு (தவ த்₃ருஷ்டிபாத:) - ஓருவர் பக்தியின் தெளிவை அறியாதவரென்றோ (அஜ்ஞாத ப₄க்திரஸம்), உண்மை அறிவு இல்லாதவரென்றோ (அப்ரஸரத்₃ விவேகம்), அளவுகடந்த மமதை கொண்டவர் என்றோ (அத்யந்த க₃ர்வம்), எல்லா சாத்திரங்களையும் அறியாதவர் என்றோ (அநதீ₄த ஸமஸ்த ஸாஸ்த்ரம்), ஆத்ம ஞானமாகிய உண்மையை உணராதவர் என்றோ (அப்ராப்த ஸத்யம்), (அதனால்) முக்தி எனும் விடுதலைக்கு வெகு தொலைவில் இருப்பவர் என்றோ (அஸமீப க₃தம் ச முக்தே:) என எதையுமே பார்க்காமல் (நைவ காங்க்ஷதி), நல்லருளைத் தருகின்றன.

ajñāta bhaktirasam aprasarad vivekam
atyanta garvam anadhīta samasta śāstram |
aprāpta satyam asamīpa gatam ca mukteḥ
kāmakṣi naiva tava kāṅkṣati dṛṣṭipāta: ||99||

O Sri Kamakshi (kāmakṣi)! For granting the graceful glance, Your eyes (tava dṛṣṭipāta:), not at all check (naiva kāṅkṣati) - if One is ignorant of the virtues of devotion (ajñāta bhaktirasam) (even devoted), is incapable of discriminating wisdom (aprasarad vivekam) even if capable, is full of arrogance (atyanta garvam), or ignorant of knowing all scriptures (anadhīta samasta śāstram) or having learnt, unaware of the 'SELF' (aprāpta satyam) and therefore, being far from Liberation (gatam ca mukteḥ) - thus not concerned and freely (naiva tava kāṅkṣati) bestows auspiciousness!

பக்திநெறித் தெளிவில்லை என்றோ பகுத்துண்மை அறியாதார் என்றோ
மித்தியமாய்த் தானென்ற அகந்தை மிகையாக் கொண்டகுறை என்றோ
மொத்தமறை முறையறியா ரென்றோ முழுஞானம் உணராதோர் என்றோ
முத்திதொலை தூரமிவர் என்றோ முனியாகா மாக்ஷியருள் விழியே! (20)

(21: Śrī Mūkapañcaśatī - Mandasmitaśatakam 94)

इन्धाने भववीतिहोत्रनिवहे कर्मौघचण्डानिल-
प्रौढिम्ना बहुलीकृते निपतितं सन्तापचिन्ताकुलम् ।
मातर्मा परिषिञ्च किञ्चिदमलैः पीयूषवर्षैरेव
श्रीकामाक्षि तव स्मितद्युतिकणैः शैशिर्यलीलाकरैः ॥ ९४ ॥

இந்தா₄நே ப₄வ வீதிஹோத்ர நிவஹே கர்மௌக₄ சண்டா₃நில-
ப்ரௌடி₄ம் நா ப₃ஹுளீக்ருதே நிபதிதம் ஸந்தாபசிந்தாகுலம் ।
மாதர்மாம் பரிஷிஞ்ச கிஞ்சித₃மலை: பீயூஷ வர்ஷைரிவ
ஸ்ரீகாமாக்கி தவ ஸ்மித த்₃யுதி கணை: ஸைஸிர்ய லீலாகரை: ॥ 94 ॥

ஓ திருவளர் அன்னை காமக்கி! (மாத: ஸ்ரீ காமாக்கி)
வினைகளின் கூட்டமெனும் பெரும் காற்றின் வேகத்தினால் (கர்ம-ஓக₄-சண்டா₃நில-ப்ரௌடி₄ம்
நா), மிகுந்து எரிவதும் (இந்தா₄நே) அதிக அளவில் இருப்பதுமான (ப₃ஹுளீக்ருதே) பிறவிப்பிணி
எனும் தீத்திரளில் (ப₄வ வீதிஹோத்ர நிவஹே) விழுந்தவனாயும் (நிபதிதம்), துயரத்தினால் மனம்
குழம்பியவனாக இருக்கிற (ஸந்தாப-சிந்தாகுலம்) என்னை (மாம்), தூயதாயும் (அமலை:), குளுமையின்
பயன் விளக்கமுமான (ஸைஸிர்ய லீலாகரை:) உனது (தவ) இளஞ்சிரிப்பின் ஒளிக் கூட்டங்களினால்
(ஸ்மித த்₃யுதி கணை:) அமுத மழையைப்போல (பீயூஷ-வர்ஷை:-இவ) சிறிது (கிஞ்சித்₃) நனைப்பாயாக
(பரிஷிஞ்ச)!

indhāne bhava vītihotra nivahe karmaughacaṇḍānila-
prauḍhimnā bahulikṛte nipatitaṁ santāpacintākulam |
mātarmām pariṣiñca kiñcidamalaiḥ pīyūṣavarṣairiva
śrīkāmākṣi tava smitadyuti kaṇaiḥ śaiśiryālī lākaraiḥ ||94 ||

O Mother Sri Kamakshi (śrīkāmākṣimātā:)! As if blown by the force of the gusty wind, thrashed by the laden weight of
past-deeds (karma-ogha-caṇḍānila-prauḍhimnā) pushing into the insurmountable (bahulikṛte) burning of (indhāne)
the fierce flame of samsara (bhava vītihotr anivahe), I am with deluded mind due to despair (santāpa-cintākulam). May
Your enchanting smile-multitude (tava smita-dyutikaṇaiḥ), like the rain of nectar, shower the cooling grace (śaiśiryālī
lākaraiḥ) to soak (pariṣiñca) me (mām) at least a little (kiñcid)!

வல்வினையாம் புயலினதி வேகம் வளருமிகைத் தீயினது தாகம்
பல்வகையாய்த் துயரமிட லாகும்! பவப்பிணித்தீத் திரளதனில் வீழும்
மெல்லியனென் மனங்கலங்க லாகும்! மெதுவான தூயகுளிர்ப் பயனாம்
நல்லமுத மழைபோல என்னை நனைக்குமிளம் முறுவலருள் தாயே! (21)

(22: Śrī Mūkapañcaśatī - Mandasmitaśatakam 24)

कर्पूरैरमृतांशु(बु)भिर्जननि ते कान्तैः कामाक्षि चन्द्रातपैः
मुक्ताहारगुणैर्मृणालवल्लयैर्मृग्धस्मितश्रीरियम् ।
श्रीकाञ्चीपुरनायिके समतया संस्तूयते सज्जनैः
तत्तादृङ्मम तापशान्तिविधये किं देवि मन्दायते ॥ २४ ॥

கர்பூரை: அம்ருதாம்ஸு(பு)பி: ஜநநி தே காந்தை: காமாக்ஷி சந்த்ராதபை:
முக்தாஹாரகுணை: ம்ருணாள வலயை: முக்தஸ்மித ஸ்ரீரியம் ।
ஸ்ரீகாஞ்சீபுரநாயிகே ஸமதயா ஸம்ஸ்தூயதே ஸஜ்ஜனை:
தத் தாத்ருங்மம தாபஸாந்திவிதயே கிம் தேவி மந்தாயதே ॥ 24 ॥

ஓ அன்னை காமாக்ஷி (ஜநநி காமாக்ஷி)!

ஓ தேவி (தேவி), திருவளர் காஞ்சிபுரத்தில் அருள்தரும் நாயகியே (ஸ்ரீ காஞ்சீபுரநாயிகே) உனது (தே) இந்த (இயம்) மந்த ஹாசப் புன்னகை (முக்தஸ்மித ஸ்ரீரியம்) அமிர்தக் கதிர்களோடும் (அம்ருதை:) பச்சைக் கற்பூரத்தோடும் (கர்ப்பூரை:) அழகு மிக்க (காந்தை:) நிலவோடும் (சந்த்ராதபை:), முத்து மாலைகளோடும் (முக்தா ஹாரகுணை:), தாமரைத் தண்டுகளோடும் (ம்ருணாள வலயை:) போல இருப்பதாக (ஸமதயா) மேன்மையானவர்களால் (ஸஜ்ஜனை:) புகழப்படுகிறது (ஸம்ஸ்தூயதே). அத்தகைய புன்சிரிப்பானது (தத் தாத்ருக்) எனது (மம) தாபங்களைக் குறைக்க (தாபஸாந்திவிதயே) ஏன் (கிம்) தாமதப்படுகிறது (மந்தாயதே)?

karpūrai: amṛtāṁśu(bu)bhi: janani te kāntai: kāmākṣi candrātapaiḥ
muktāhāraguṇai: mṛṇāla valayai: mugdha smita śrīriyam |
śrīkāñcīpuranāyike samatayā saṁstūyate sajjanaiḥ
tattādṛṅmama tāpaśāntividhaye kiṁ devi mandāyate ||24 ||

O Mother Sri Kamakshi Devi (janani kāmākṣimātā: (devi)! Reigning in the grace-filling city of Kanchi (śrīkāñcīpuranāyike)! This (iyam) bewitching smile (mugdha smita śrīriyam) of Yours (te) is compared to luminous rays of elixir (amṛtāṁśu(bu) bhi:), the lustre of camphor (karpūrai:), the enchanting (kāntai:) moonlight (candrātapaiḥ), sparkling pearl necklace (muktāhāraguṇai:) and the shine of lotus stalk (mṛṇāla valayai:) by the virtuous seekers (sajjanaiḥ). How is it then (kiṁ) that Your enchanting smile (tad tādṛṅ) is delaying (mandāyate) to calm my (mama) anguish (tāpaśāntividhaye)!

திருவளரும் காஞ்சிநகர்த் தேவி! திரளுமெழிற் புன்னகைப் பேரமுதம்
பெருகுகதிர்! கற்பூரத் தேறல்! பெண்ணிலவு! நன்முத்து ஆரம்!
அருகுமலர் இளந்தண்டு ஆகும்! அதுபோலப் பெரியோர்கள் கூறும்
அருள்முறுவல் அம்மா காமாக்ஷி! அடியனிடர் அழிப்பதிலேன் தயக்கம்? (22)

(23: Śrī Mūkapañcaśatī - Mandasmitaśatakam 31)

चेतः शीतलयन्तु नः पशुपतेरानन्दजीवातवो
नम्राणां नयनाध्वसीमसु शरच्चन्द्रातपोपक्रमाः ।
संसारख्यसरोरुहाकरखलीकारे तुषारोत्कराः
कामाक्षि स्मरकीर्तिबीजनिकरास्त्वन्मन्दहासाङ्कुराः ॥ ३१ ॥

சேத: ஸீதலயந்து ந: பஸுபதேராநந்த₃ ஜீவாதவோ
நம்ராணாம் நயநாத்₄வ ஸீமஸு ஸரச்சந்த்₃ராதபோ பக்ரமா: ।
ஸம்ஸாராக்₂ய ஸரோருஹாகர க₂லீகாரே துஷா ரோத்கரா:
காமாக்ஷி ஸ்மரகீர்தி பீஜ நிகரா: த்வந்மந்த₃ ஹாஸாங்குரா: ॥ 31 ॥

ஓ அன்னை காமாக்ஷி (காமாக்ஷி)!

பரமேஸ்வரரின் (பஸுபதே) பேரின்ப நிலைக்கு ஆதாரமாயுள்ளதும் (ஆனந்த₃ ஜீவாதவ:) வணங்குபவர்களின் (நம்ராணாம்) கண்கள் செல்கின்ற இடங்களெங்கும் (நயன-அத்₄வ-ஸீமஸு) கார்கால நிலவின் ஆரம்பம் போன்றதும் (ஸரச்சந்த்₃ர-ஆதப-உபக்ரமா:), பிறவிப்பிணியாகிய குளத்தை மூடி அழிப்பதில் (ஸம்ஸாராக்₂ய ஸரோருஹாகர) கடும் பனி போன்றதும் (துஷார-உத்கரா:) மன்மதனின் பெருமைக்கு வித்தானதுமான (ஸ்மரகீர்தி பீஜ நிகரா:) உனது (த்வத்) இளம் சிரிப்பு (த்வத்-மந்த₃ ஹாஸ-அங்குரா:) எங்களுடைய (ந:) மனதை (சேத:) குளிரச் செய்யட்டும் (ஸீதலயந்து)!

cetaḥ śītalayantu naḥ paśupater-ānandajīvātavo
namrāṇāṃ nayanādhvasīmasu śaraccandrātapopakramāḥ |
saṃsārākhyā saroruhākara khalikāre tuṣārotkarāḥ
kāmakṣi smarakīrti bīja nikarā: tvanmanda hāsāṅkurāḥ ||31 ||

O Mother Sri Kamakshi (kāmakṣi)! Your soft smile (tvanmandahāsāṅkurāḥ) Which causes supreme ecstasy (ānandajīvātavo) in Lord Siva (paśupater), brings peace at every place where the devotees look (namrāṇāṃ nayanādhva-sīmasu) as the soothing dawn of autumn moon (śaraccandra-ātapa-upakramāḥ). It is like the falling snow (tuṣārotkarāḥ) that freezes the pond of Samsara (saṃsārākhyā saroruhākara). It is the seed for the glory of love (smarakīrti bīja nikarā:). May Your soft smile cool our mind (cetaḥ)!

பரசிவனின் பேரின்ப மூலம்! பணிவோர்கள் பார்க்குமிடம் யாவும்
வரவுமழைக் காலமதி போலும் வளமாகும்! பிறவிப்பிணி யாகும்
பரவுகுளம் மூடும்பனி போலும் பயனாகும் மாறனிசை ஆகும்
நிரவுமருள் அம்மா காமாக்ஷி! நின்முறுவ லென்மனதின் நிழலே! (23)

(24: Śrī Mūkapañcaśatī - Mandasmitaśatakam 85)

सूतिः श्वेतिकन्दलस्य वसतिः शृङ्गारसारश्रियः
पूरतिः सूक्तिझरीरसस्य लहरी कारुण्यपाथोनिधेः ।
वाटी काचन कौसुमी मधुरिमस्वाराज्यलक्ष्यास्तव
श्रीकामाक्षि ममास्तु मङ्गलकरी हासप्रभाचातुरी ॥ ८५ ॥

ஸுதி: ஸ்வேதிம கந்தலஸ்ய வஸதி: ஸ்ருங்கா₃ர ஸாரஸ்ரிய:
பூர்தி: ஸுக்தி ஜ₂ரீ ரஸஸ்ய லஹரீ காருண்ய பாதோ₂நிதே₄: ।
வா₁டீ காசந கௌஸுமீ மது₄ரிம ஸ்வாராஜ்ய லக்ஷ்ம்யாஸ்தவ
ஸ்ரீகாமாக்ஷி மமாஸ்து மங்க₃லகரீ ஹாஸ ப்ரபா₄ சாதுரீ ॥ 85 ॥

ஓ திருவளர் அன்னை காமக்ஷி (ஸ்ரீகாமாக்ஷி)!
தூய வெண்மையின் துளிர் (ஸ்வேதிம கந்தலஸ்ய) தோன்றும் இடமாகவும் (ஸுதி:), மனம் கவரும்
அன்பின் (ஸ்ருங்கா₃ர ஸாரஸ்ரிய:) உறைவிடமாகவும் (வஸதி:) மேன்மையான கவிதை படைக்கும்
திறமைக்கு (ஸுக்தி ஜ₂ரீ ரஸஸ்ய) நிறைவை அளிப்பதாகவும் (பூர்த்தி:), அருட்கடலின் அலையாகவும்
(காருண்ய பாதோ₂நிதே₄:), இனிமையெனும் பேருலக லட்சுமிக்கு (மது₄ரிம ஸ்வாராஜ்ய லக்ஷ்ம்யா)
பூஞ்சோலையாகவும் உள்ள (கௌஸுமீ, வா₁டீ) உனது (தவ) புன்னகையின் பொலிவு (ஹாஸ ப்ரபா₄
சாதுரீ) எனக்கு (மம) நன்மையைச் செய்வதாக (மங்க₃லகரீ) ஆகட்டும் (அஸ்து)!

sūtiḥ śvetima kandalasya vasatiḥ śṛṅgāras āraśriyaḥ
pūrṭiḥ sūkti jharīrasasya laharī kārūṇya pāthonidheḥ |
vāṭī kācana kausumī madhurimasvārājyalakṣmyāstava
śrīkāmākṣi mamāstu maṅgalakarī hāsaprabhācāturī ||85 ||

O Sri Kamakshi (śrīkāmākṣi)! As the sprouting spot (sūtiḥ) of white shoots - purity (śvetima kandalasya), as the abode
of enchanting love (śṛṅgāras āraśriyaḥ), as the grace of light to uplift (pūrṭiḥ) the poetic skills (sūkti jharīrasasya), as
the wave of compassion (kārūṇya pāthonidheḥ) and as the enchanting flower-garden (kausumī vāṭī) of all-endowing
Goddess Lakshmi (madhurima svārājya lakṣmyā) is Your (tava) smile (āsaprabhācāturī). To me (mama) may it grant
auspiciousness (maṅgalakarī astu)!

அருந்தெளிவுத் துளிர்மூலம் ஆகும்! அன்புமனம் ஈர்க்குமிட மாகும்!
பெருங்கவிதைத் திறம்சேர்ப்ப தாகும்! பேறான அருட்கடலு மாகும்!
வருநிதியம் திருமகட் பூஞ்சோலை வண்ணமுமுன் புன்னைகை யதாலே
திருவளரும் தாயே காமாக்ஷி! தெளியவெனக் கருளிடுவாய் நீயே! (24)

(25: Śrī Mūkapañcaśatī - Mandasmitaśatakam 100)

क्रीडालोलकृपासरोरुहमुखीसौधाङ्गणेभ्यः कवि-
श्रेणीवाक्परिपाटिकामृतझरीसूतीगृहेभ्यः शिवे ।
निर्वाणाङ्कुरसार्वभौमपदवीसिंहासनेभ्यस्तव
श्रीकामाक्षि मनोज्ञमन्दहसितज्योतिष्कणेभ्यो नमः ॥ १०० ॥

க்ரீடா₃ லோல க்ருபா ஸரோருஹ முகீ₂ ஸௌ தா₄ங்க₃ணைப்₄ய: கவி-
ஸ்ரேணீ வாக்பரிபாடிகாம்ருத ஜ₂ரீ ஸூதீ க்ருஹைப்₄ய: ஸிவே ।
நிர்வாணாங்குர ஸார்வபௌ₄ம பத₃வீ ஸிம்ஹாஸநேப்₄யஸ்தவ
ஸ்ரீகாமாக்ஷி மநோஜ்ஞ மந்த₃ ஹஸித ஜ்யோதிஷ்கணைப்₄யோ நம: ॥ 100 ॥

நன்மையைத் தருகின்றவளே (சிவே!), ஓ திருவளர் காமாக்ஷி (ஸ்ரீ காமாக்ஷி)! திருவிளையாட்டில் ஆசையுள்ள (க்ரீடா₃ லோல) அருள் என்னும் (க்ருபா) தாமரை முகம் கொண்டவளின் (ஸரோருஹ முகீ₂) மேன்மையான இருக்கையாகவும் (ஸௌ தா₄ங்க₃ணைப்₄ய:) கவிஞர் கூட்டத்தின் (கவி-ஸ்ரேணீ) வாக்குத் திறனாகிய (வாக்பரிபாடிகா) அமுதப் பெருக்குக்கு (அம்ருத ஜ₂ரீ) விளைநிலமாகவும் (ஸூதீக்ருஹைப்₄ய:), முக்தியைத் தொடங்கும் (நிர்வாணாங்குர) வழிகளுக்கெல்லாம் முதன்மையான விளங்கும் பேரரசின் (ஸார்வபௌ₄ம பத₃வீ) அரியணையாகவும் விளங்குகின்ற (ஸிம்ஹாஸநேப்₄ய), உனது (தவ) மனதைக் கவரும் (மநோஜ்ஞ) இளம் புன்னகையின் (மந்த₃ ஹஸித) ஒளிச்சிதறலுக்குப் (ஜ்யோதிஷ்கணைப்₄ய:), பணிவான வணக்கம் (நம:)

krīḍā lola kṛpā saroruha mukhī saudhāṅgaṇebhyaḥ kavi-
śreṇī vākparipāṭikāmṛta jharī sūti gr̥hebhyaḥ śive |
nirvāṇāṅkura sārvaḥauma padavī siṃhāsanebhyastava
śrīkāmākṣi manojña manda hasita jyotiṣkaṇebhyo namaḥ ||100 ||

O Mother Sri Kamakshi (śrīkāmākṣi)! O Auspiciousness (śive)! As the supreme seat of (saudhāṅgaṇebhyaḥ) Grace (kṛpā), the Maiden of Lotus-face (saroruha mukhī), indulging in the divine-play (krīḍā lola), as the fountain head of (sūti gr̥hebhyaḥ) the flood of nectar (amṛta jharī) that cultivates the poetic ability (vākparipāṭikā) for the devoted poets (kavi-śreṇī), and as the lion-throne of (siṃhāsanebhyas) the empire among the paths (nirvāṇāṅkura sārvaḥauma padavī) initiating to liberation (nirvāṇāṅkura) is Your enchanting soft-smile (manojña manda hasita). For Its glitter (jyotiṣkaṇebhyaḥ), is my salutations (namaḥ)!

அருளான மலராகி விளையாடு பவளாளும் அழகான பூவிருக்கை
தருவான கவிவானர் மொழியூறும் வளமாவும் பயிரான ஞானபூமி
பெருவான உயர்வீடு வழியாதி லும்பெரிய அரியா சனத்திருக்கை
திருவான காமாக்ஷி ஒளிவான மென்நகையென் னுளமாரப் பணிகிறேனே! (25)

(26: Śrī Mūkapañcaśatī - Pādāravindaśatakam 73)

कवित्वश्रीमिश्रीकरणनिपुणौ रक्षणचणौ
विपन्नानां श्रीमन्नलिनमसृणौ शोणकिरणौ ।
मुनीन्द्राणामन्तःकरणशरणौ मन्दसरणौ
मनोज्ञौ कामाक्ष्या दुरितहरणौ नौमि चरणौ ॥ ७३ ॥

கவித்வ ஸ்ரீ மிஸ்ரீ கரண நிபுணௌ ரக்ஷண சணௌ
விபந்நாநாம் ஸ்ரீமந் நளிந மஸ்ருணௌ ஸோண கிரணௌ ।
முநீந்த்ராணாம் அந்த:கரண ஸரணௌ மந்த்ஸரணௌ
மநோஜ்ஞௌ காமாக்ஷ்யா துரீத ஹரணௌ நௌமி சரணௌ ॥ 73 ॥

கவிதைஎனும் செல்வத்தை(கவித்வஸ்ரீ)மேம்படுத்துவதில்(மிஸ்ரீகரண)திறம்மிக்கவைகளும்,துன்பத்தில்
துவள்வோரை (விபந்நாநாம்) காக்கும் திறம் மிக்கவைகளும் (ரக்ஷண சணௌ), அழகிய தாமரை
போல் மலர்ந்து (ஸ்ரீமந் நளிந) ஒளி தருபவைகளும் (மஸ்ருணௌ), சிவந்த கதிர்களை உடையனவும்
(ஸோண கிரணௌ), மாமுனிவர்களுடைய (முநீந்த்ராணாம்) மனதை (அந்த:கரண) இருப்பிடமாகக்
கொண்டவைகளும் (ஸரணௌ), மென்மையான நடையைக் கொண்டவைகளும் (மந்த்ஸரணௌ)
மனதைக் கவரும் அழகுடையனவும் (மநோஜ்ஞௌ), பாவங்களைப் போக்கடிப்பவைகளுமான (துரீத
ஹரணௌ) அன்னை காமாக்ஷியின் (காமாக்ஷ்யா) திருவடிகளை (சரணௌ) வணங்குகின்றேன்
(நௌமி)!

kavitva śrīmiśrī karaṇa nipuṇau rakṣaṇa caṇau
vipannānāṃ śrīman nalina masṛṇau śoṇa kiraṇau |
munīndrāṇām antaḥkaraṇa śaraṇau mandasaraṇau
manojñau kāmākṣyā duritaharaṇau naumi caraṇau ||73 ||

I salute (naumi) the divine feet of Mother Kamakshi (kāmākṣyā caraṇau) Which are the most capable (miśrī karaṇa nipuṇau) for enriching the poetic talents (kavitva śrī), Which is the succour (rakṣaṇa caṇau) to rescue who are in distress (vipannānāṃ), Which blossom like the lotus (śrīman nalina) and glow (masṛṇau) with the radiance of red colour (śoṇa kiraṇau), Which rest in the minds of great sages (munīndrāṇām antaḥkaraṇa śaraṇau), Which walk gently (mandasaraṇau), Which attract the mind (mandasaraṇau) and enchanting (manojñau) and Which removes all sins (duritaharaṇau).

கவிதையை வளர்க்குந் திறனாய்க் கவலையை அழிக்கும் நலனாய்
குவிமலர் மலர்த்தி இன்பம் குவித்திடுங் கதிர்ச்செந் நிறமாய்ப்
புவிமுனி மனத்துள் மென்மை பொலிநடை பதிக்கும் பொலிவே
பவிநகை காமாக்ஷி உந்தன் பதமலர் வணங்கி னேனே! (26)

(27: Śrī Mūkapañcaśatī - Pādāravindaśatakam 74)

परस्मात्सर्वस्मादपि च परयोर्मुक्तिकरयोः
नखश्रीभिर्ज्योत्स्नाकुलिततुलयोस्ताम्रतलयोः ।
निलीये कामाक्ष्या निगमनुतयोर्नाकिनतयोः
निरस्तप्रोन्मीलन्नलिनमदयोरेव पदयोः ॥ ७४ ॥

பரஸ்மாத் ஸர்வஸ்மாத்₃ அபிச பரயோ: முக்தி கரயோ:
நக₂பூநீபி₄: ஜ்யோத்ஸ்நா குலித துலயோ: தாம்ர தலயோ: ।
நிலீயே காமாக்ஷ்யா நிக₃மநுதயோ: நாகி நதயோ:
நிரஸ்த ப்ரோந் மீலந் நளிந மத₃யோ: ஏவ பத₃யோ: ॥ 74 ॥

உயர்ந்தவைகளான (பரஸ்மாத்) அனைத்தையும்விடவும் (ஸர்வஸ்மாத்₃ அபி), உயர்வானதும் (பரயோ:) முக்தியைத் தரக் கூடியதும் (முக்தி கரயோ:), நகத்தின் ஒளியால் (நக₂-பூநீபி₄:) நிலவொளிக்கு (ஜ்யோத்ஸ்நா குலித) ஒத்தவையாயும் (துலயோ:), சிவந்த இதழ்களைக் கொண்டதாகவும் (தாம்ர தலயோ:) வேதங்களால் துதிக்கப்பட்டதாயும் (நிக₃மநுதயோ:), தேவதைகளால் (நாகி) வணங்கப்பட்டதாயும் (நதயோ), மலர்ந்த (ப்ரோந்மீலத்) தாமரையின் (நளிந) கர்வத்தை (மத₃யோ:) அடக்குவதுமான (நிரஸ்த) அன்னை காமாக்ஷின் (காமாக்ஷ்யா) திருவடிகளிலேயே (பத₃யோ: ஏவ) ஒன்றினேன் (நிலீயே)!

parasmāt sarvasmād api ca parayo: muktikarayoḥ
nakhaśrībhi: jyotsnā kulita tulayos tāmra talayoḥ ।
niliye kāmākṣyā nigamanutayo: nāki natayoḥ
nirasta pron mīlan nalinamadayoḥ eva padayoḥ ||74 ||

I meditate (niliye) only in the divine feet (padayoḥ eva) of Sri Kamakshi (kāmākṣyā) Which are superior (parasmāt) to all that are supreme (sarvasmād api), Which grant liberation (muktikarayoḥ), Which have nails that shine (akhaśrībhi:) like the Moon (jyotsnā kulita tulayo:) and form like the petals of read lotus (tāmra talayoḥ), Which are praised in the Vedas (nigamanutayo:), Which are adored by the gods (nāki natayoḥ) and Which conquer (nirasta) the pride of blooming Lotus (pronmīlan nalina madayo:)

உயர்வான வதிலுமிக உயர்வுமாகி உண்மையறி வார்வீடுப் பயனுமாகி
தயவான ஒளிருநக நிலவுமாகி தண்மலரின் செம்மையிடும் இதழுமாகி
நயமாம றைபுகழும் சுடருமாகி நல்லசுரர் தேவதைகள் துதியுமாகி
வயதாம ரைத்திமிரும் முடிவதான வல்லவிகா மாக்கியடி போற்றினேனே! (27)

(28: Śrī Mūkapañcaśatī - Pādāravindaśatakam 96)

रणन्मञ्जीराभ्यां ललितगमनाभ्यां सुकृतिनां
मनोवास्तव्याभ्यां मथिततिमिराभ्यां नखरुचा ।
निधेयाभ्यां पत्या निजशिरसि कामाक्षि सततं
नमस्ते पादाभ्यां नलिनमृदुलाभ्यां गिरिसुते ॥ ९६ ॥

ரணந் மஞ்ஜீராப்யாம் லலித க₃மநாப்யாம் ஸுக்ருதிநாம்
மனோ வாஸ்தவ்யாப்யாம் மதி₂த திமிராப்யாம் நக₂ருசா ।
நிதே₄யாப்யாம் பத்யா நிஜ ஸிரஸி காமாக்ஷி ஸததம்
நமஸ்தே பாதா₃ப்யாம் நளின ம்ருது₃லாப்யாம் கி₃ரிஸுதே ॥ 96 ॥

ஓ மலைமகளே (கி₃ரிஸுதே)! அன்னை காமக்ஷி (காமாக்ஷி)! இனிது ஒலிக்கின்ற (ரணந்) மணிகளை உடைய கொலுசுகள் கொஞ்சுவதும் (மஞ்ஜீராப்யாம்), அழகிய நடையுடையதும் (லலித க₃மநாப்யாம்), புண்ணியம் செய்தவர்களின் (ஸுக்ருதிநாம்) மனதை (மனோ) உறைவிடமாய்க் கொண்டதும் (வாஸ்தவ்யாப்யாம்), நகங்களின் ஒளித் திவலைகளால் (நக₂ருசா) அறியாமை இருளகற்றுவதும் (மதி₂த திமிராப்யாம்), கணவரான பரசிவனால் (பத்யா), தன் தலையில் (நிஜ ஸிரஸி) சூடிக் கொள்பவைகளும் (நிதே₄யாப்யாம்) தாமரை போல (நளின) மென்மையான (ம்ருது₃லாப்யாம்) உன்னுடைய (தே) திருவடிகளுக்கு (பாதா₃ப்யாம்) எப்பொழுதும் (ஸததம்) பணிவான வணக்கம் (நமஸ்தே)!

raṇan mañjīrābhyāṃ lalita gamanābhyāṃ sukr̥tināṃ
mano vāstavyābhyāṃ mathita timirābhyāṃ nakharucā |
nidheyābhyāṃ patyā nijaśirasi kāmākṣi satataṃ
namaste pādābhyāṃ nalina mṛdulābhyāṃ girisute ||96 ||

O The daughter of Mountain (*girisute*)! With the studded anklets that make enchanting jingle (*raṇan mañjīrābhyāṃ*) and the walk in the most charming gait (*alita gamanābhyāṃ*), resting (*vāstavyābhyāṃ*) in the hearts of (*mano*) virtuous devotees (*sukr̥tināṃ*), by the luster of the nails (*nakharucā*) removing the darkness of ignorance (*mathita timirābhyāṃ*) and being adored on the head (*nijaśirasi nidheyābhyāṃ*) by Lord Siva, the Husband (*patyā*), O Mother Kamakshi (*kāmākṣi*), at Your divine lotus-like (*nalina*) soft (*mṛdulābhyāṃ*) feet (*pādābhyāṃ*), forever (*satataṃ*) is my obeisance (*namaste*)!

இனிதொலி மணியிற் கொலுசு இன்புற நடக்கும் தேச
முனிமனம் இனித்தவ் வீடு முகிழ்வொளி நகத்தில் ஞானம்
தனிசிவன் தலையில் சூடல் தாமரை போலும் மென்மை
இனிஎனக் குந்தன் பாதம் எப்பொழு தோதும் வேதம்! (28)

(29: Śrī Mūkapañcaśatī - Pādāravindaśatakam 99)

यशः सूते मातर्मधुरकवितां पक्ष्मलयते
श्रियं दत्ते चित्ते कमपि परिपाकं प्रथयते ।
सतां पाशग्रन्थि शिथिलयति किं किं न कुरुते
प्रपन्ने कामाक्ष्याः प्रणतिपरिपाटी चरणयोः ॥ ९९ ॥

யஸ்: ஸுதே மாதர்மது₄ரகவிதாம் பக்ஷ்மலயதே
ஸ்ரியம் த₃த்தே சித்தே கமபி பரிபாகம் ப்ரத₂யதே ।
ஸதாம் பாஸ க்₃ரந்தி₂ம் ஸிதி₂லயதி கிம் கிம் ந குருதே
ப்ரபந்நே காமாக்ஷ்யா: ப்ரணதி பரிபாட சரணயோ: ॥ 99 ॥

ஓ அன்னை காமக்ஷி (மாத: காமாக்ஷி)!

உன்னிருபாதங்களில்(தேசரணயோ:)செவ்வணைசெய்யும்பணிவு(ப்ரணதிபரிபாட),நல்லடியார்களுக்குப்
(ஸதாம்) பெருமை (யஸ்:) சேர்க்கிறது (ஸுதே). நல்ல கவி பாடும் திறனை (மது₄ரகவிதாம்) விளைக்கிறது
(பக்ஷ்மலயதே). செல்வத்தை அளிக்கிறது (ஸ்ரியம் த₃த்தே). மனதில் (சித்தே) சொல்லி அளவிட முடியாத
(கமபி), மன அமைதியை (பரிபாகம்) அளிக்கிறது (ப்ரத₂யதே). ஆசைகளின் முடிச்சை (பாஸ க்₃ரந்தி₂ம்)
அவிழ்த்து விடுகிறது (ஸிதி₂லயதி). (எனவே உனதடிகளில்) சரணடைவதால் (ப்ரபந்நே) எதைத்தான்
ஏன்தான் (கிம் கிம்) செய்ய முடியாது (ந குருதே)!

yaśaḥ sūte mātarmadhurakavitāṃ pakṣmalayate
śriyaṃ datte citte kamapi paripākaṃ prathayate |
satāṃ pāśagranthiṃ śithilayati kiṃ kiṃ na kurute
prapanne kāmākṣyāḥ praṇatiparipāṭī caraṇayoḥ ||99 ||

O Mother Sri Kamakshi (māta: kāmākṣyāḥ)!

Worshipping with devotion at Your divine feet - brings (sūte) glory to the virtuous people; nourishes (pakṣmalayate)
the talent for composing great poetry (madhurakavitāṃ); gives wealth (śriyaṃ datte); in the mind (citte) with an inex-
plicable, boundless (kamapi) peace (paripākaṃ) it fulfils (prathayate)! It cuts asunder (śithilayati) the knots of desire
(pāśagranthiṃ). So by surrendering to Your divine feet (prapanne), what is there that cannot be done (kiṃ kiṃ na
kurute)?

நின்னடி பணிவார் இனிவார் நேரியர் அடைவார் பேறு
நன்னருட் கவிதை ஞானம் நன்நிதி பெருகியுள் ளுறும்
இன்னெனா அமைதி ஆசை இன்னலில் முடிச்சுந் தீரும்!
உன்னடி பணிவார்க் காகா ஒருசெய லுண்டோ தாயே! (29)

(30: Śrī Mūkapañcaśatī - Pādāravindaśatakam 100)

मनीषां माहेन्द्रीं ककुभमिव ते कामपि दशां
प्रधत्ते कामाक्ष्याश्चरणतरुणादित्यकिरणः ।
यदीये सम्पर्के धृतरसमरन्दा कवयतां
परीपाकं धत्ते परिमलवती सूक्तिनलिनी ॥ १०० ॥

மநீஷாம் மாஹேந்த்ரீம் ககுப₄மிவ தே காமபி த₃ஸாம்
ப்ரத₄த்தே காமாக்ஷ்யாஸ்சரண தருணாதி₃த்யகிரண: ।
யதீயே ஸம்பர்கே த்₄ருதரஸமரந்தா₃ கவயதாம்
பரீபாகம் த₄த்தே பரிமளவதீ ஸுக்திநலிநீ ॥ 100 ॥

எந்தக் கதிரின் (யதீயே) சேர்க்கை உண்டானபோது (ஸம்பர்கே) கவிதை படைப்பவர்களின் (கவயதாம்) வாக்காகிய தாமரை (ஸுக்திநலிநீ), அடையப்பட்ட (த்₄ருத) தேனாகிய மகரந்தத்தைக் கொண்டதாய் (ரஸமரந்தா₃ த்ருத), நல்ல நறுமணத்துடன் (பரிமளவதி) மலர்ச்சியை அடைகிறதோ (பரீபாகம் த₄த்தே), அப்படிப்பட்ட (தே) காமாக்ஷியினுடைய (காமாக்ஷ்யா) திருவடியாகிய (சரண) இளம் சூரியனின் கதிர்களானது (தருண ஆதி₃த்ய கிரண:) இந்திரனின் (மாஹேந்த்ரீம்) கிழக்குத் திக்கு ஒளிபெறுவதைப் போல (ககுப₄ம் இவ) கவிஞர்களின் அறிவில் (மநீஷாம்) மிகச் சிறப்பான ஒளியினை (த காமபி த₃ஸாம்) விளையச் செய்கிறது (ப்ரத₄த்தே)!

manīṣāṃ māhendrīṃ kakubhamiva te kāmapi daśāṃ
pradhatte kāmākṣyāścaraṇa taruṇādityakiraṇaḥ |
yadiye samparke dhṛtarasamarandā kavayatāṃ
parīpākaṃ dhatte parimalavatī sūktinalinī ||100 ||

O Mother Sri Kamakshi (*māta: kāmākṣyāḥ*)!

By attaining (*samparke*) Which Light (*yadiye*) the poet's (*kavayatāṃ*) lotus of words (*sūktinalinī*), blossom (*parīpākaṃ dhatte*) with the nectar of great scent (*rasamarandā*) attained (*dhṛta*), That Light is (*te*) the divine feet of Sri Kamakshi (*kāmākṣyāścaraṇa*) Which, like (*iva*) the rising Sun (*taruṇādityakiraṇaḥ*) brightening the East, the direction of Indra (*māhendrīṃ kakubham*), makes (*pradhatte*) the mind of the Poets (*manīṣāṃ*) in glorious light (*kāmapi daśāṃ*)!

எக்கதி ரொளியினிற் கவிதை எழில்நறுந் தேன்மணம் மிளிரும்
அக்கதி ரொளியுன தடிகள் அருண்ணின் வருகையில் ஒளிரும்
திக்கதில் இந்திரன் மலரும் திரளொலி கவிஞர்கள் அறிவில்
மிக்குற விளைத்ப்பவள் நீயே! மேதகு காமாக்ஷித் தாயே! (30)

(31: Śrī Mūkapañcaśatī - Stutiśatakam 99)

भुवनजननि भूषाभूतचन्द्रे नमस्ते
कलुषशमनि कम्पातीरगेहे नमस्ते ।
निखिलनिगमवेद्ये नित्यरूपे नमस्ते
परशिवमयि पाशच्छेदहस्ते नमस्ते ॥ ९९ ॥

புவநஜநநி பூஷாபூதசந்த்ரே நமஸ்தே
கலுஷஸமநி கம்பாதீரகேஹே நமஸ்தே ।
நிகிலநிகமவேத்யே நித்யரூபே நமஸ்தே
பரஸிவமயி பாஸச்சேதஹஸ்தே நமஸ்தே ॥ 99 ॥

உலக அன்னையே (புவநஜநநி)! நிலவினைச் சூடியவளே (பூஷாபூதசந்த்ரே)! உன்னைப் பணிகிறேன்!
பாவங்களைப் போக்குகிறவளே (கலுஷஸமநி), கம்பா நதிக்கரையில் கோவில் கொண்டவளே
(கம்பாதீரகேஹே)! உன்னைப் பணிகிறேன்! வேதங்களால் அறியப்படுபவளே (நிகிலநிகமவேத்யே)!
எப்பொழுதும் இருப்பவளே (நித்யரூபே)! உன்னைப் பணிகிறேன்! சிவனென்னும் பிரம்ம வடிவானவளே
(பரஸிவமயி)! கயிறும், அங்குசமும் கையிற் கொண்டவளே (பாஸச்சேதஹஸ்தே) உன்னைப் பணிகிறேன்
(நமஸ்தே)!

bhuvanajanani bhūṣābhūtacandre namaste
kaluṣaśamani kampātīragehe namaste |
nikhilanigamavedye nityarūpe namaste
paraśivamayi pāśacchedahaste namaste || 99 ||

O Mother of all world! (bhuvanajanani) O Mother wearing the Crescent! (bhūṣābhūtacandre) I offer my salutation to You! O The remover of our Sins (kaluṣaśamani)! O Mother reigning in the temple at the banks of Kampa (kampātīragehe)! I offer my salutation to You! O Mother adored by Vedas (nikhilanigamavedye)! O Mother Eternal! (nityarūpe) I offer my salutations to You! O Mother Who is the form of auspicious Brahamam (paraśivamayi) and Who is holding rope and goad in the hands (pāśacchedahaste) - I offer my salutation to You (namaste)!

உலகம் படைப்பவளே அம்மா! உருமதி யணிபவளே போற்றி!
கலகம் அழிப்பவளே! கம்பா கரையினில் ஆள்பவளே போற்றி!
மலரும் மறையறிவே! என்றும் மாறா திருப்பவளே போற்றி!
அலமறு சிவவடிவே! கையில் அங்குச பாசமுளாய் போற்றி! (31)

www.meenalaya.org

Mee. Rajagopalan

Comments to rajjag@gmail.com